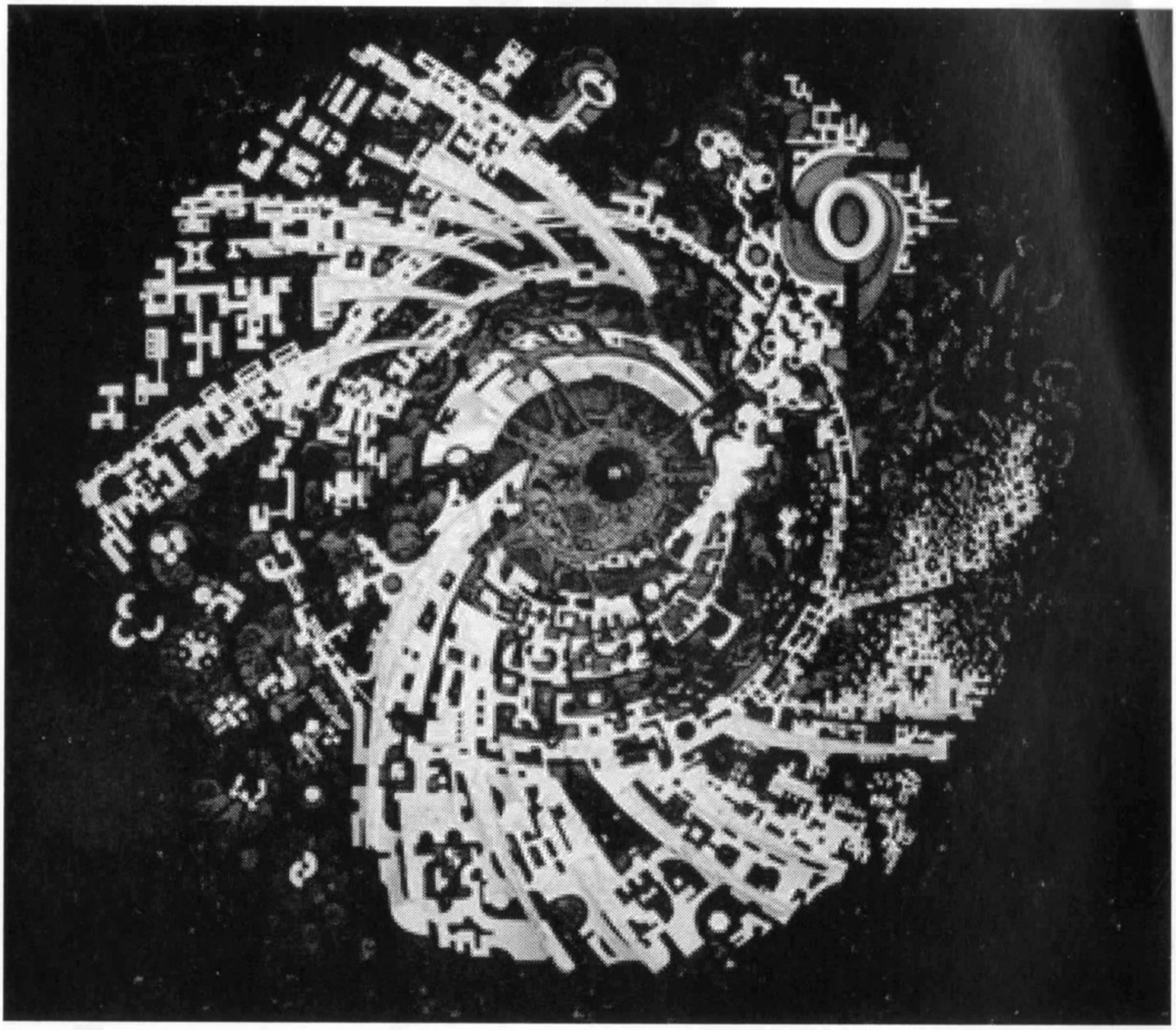

నవ్య నాగరిక నగరం

సంపాదకీయం: అంతులేని యుద్ధాల సుదీర్ఘ చరిత్ర మానవజాతిది. అయినప్పటికీ జాతి అంతరాంతరాలలో ఒక సంతోషకరమైన, ప్రశాంతమైన, సామరస్యపూర్వక సామాజిక జీవనానికై ఆకాంక్ష పరిఢవిల్లుతుండింది. ఈ ఆకాంక్ష మనిషియొక్క మతపరమైన, ఐహికపరమైన ఆలోచనా సరళిలో నానా విధాలుగా రూపాంతరం చెందింది. అయితే నాటి నుండి నేటి వరకు మనం కేవలం వాటి అనిత్యమైన, తాత్కాలిక ఉజ్జాయింపులకే పరిమితం కాగలిగాం గాని వాటి మధ్యనున్న అభేదిత యొక్క వాస్తవికతను అంచనా వేయలేక పోయాం. బహుశా వాటి ప్రాతిపదిక సూత్రం మనకు అంతుచిక్క లేదేమో1 కాని, ఈ మారు అతిమానస దివ్యచేతనతో ఉత్తేజితులమై నందున, ఈ ప్రయత్నం పునఃప్రారంభించటానికి సాక్షాత్కరించిన దివ్యమాత స్వయంగా పూనుకోవడం మనం చూస్తున్నాం. మరింత అధిక ప్రకాశమాన మైన, సామరస్యపూర్వకమైన, అందమైన జీవన విధానానికై జాతికి గల ఆకాంక్షను, దివ్యజనని ఆసరాతో, మార్గదర్శకత్వంతో ప్రారంభించబడిన ఒక బృహత్ప్రణాళిక అగ ఆరోవిల్ యొక్క మూలాలలో మనం చూస్తాము. అది నిస్సందేహంగా మానవ జాతి అభ్యున్నతి కోసం కన్న కలను సాకారం చేసే దివ్యప్రణాళిక, అది సర్వోత్కృష్టు డగు జగత్ప్రభువు స్వయంగా కన్న కల.

ఆరోవిల్ ఆవిర్భావ యాభైయవ్వ వార్షికోత్సవ సందర్భంగా ఈ సంచికను దివ్యజనని మదిలో జనించిన విశ్వనగర ప్రణాళిక రూపకల్పన యగు ఆరోవిల్లికి అంకితమిద్దాం.

— సంపాదకుడు

సార్వజనీన నగరం

ఆరోవిల్ సార్వజనీన నగరంగా, అన్ని దేశాల స్త్రీ, పురుషులు, అన్ని జాతులకు, రాజకీయాలకు, అన్ని దేశాల పౌరసత్వాలకు అతీతంగా ప్రశాంతంగా పురోగమించే సామరస్యతలో నివసించ గలగాలని కోరుకుంటున్నది.

మానవ ఐక్యతను సాక్షాత్కరించు కోవడమే ఆరోవిల్ ఉద్దేశం.

CWM 13:188

శ్రీమాత

అనువాదం: డా. త్రిపురారిభట్ల ప్రసన్నకృష్ణ

పరాత్పరుని స్వప్నం

1, అరోవిల్ నిర్మాణానికి ప్రేరణ ఎవరు?

పరమ ప్రభువు.

2. ఆరోవిల్ ధనసహాయంలో పాల్గొనే దెవరు?

పరమ ప్రభువు

3. ఆరోవిల్‌లో ఒకరు నివసించాలంటే, వారికి అది ఏమి సూచిస్తుంది?

పరమోత్కృష్ట పరిపూర్ణతను అందుకోవడానికి ప్రయత్నించమని.

4. అరోవిల్లో నివసించాలంటే ఒకరు తప్పక యోగ విద్యార్థి అయి ఉండాలా?

జీవితమంతా యోగం, కాబట్టి పరమోత్కృష్ట యోగమును అభ్యసించకుండా ఒక రు జీవించ లేరు.

5. ఆరోవిల్‌లో ఆశ్రమ పాత్ర ఏమిటి?

పరమ ప్రభువు ఏది కోరుకుంటే అది.

6, ఆరోవిల్‌లో విహార శిబిరాలకు, సమావేశ ప్రాంగణాలకు అవకాశం ఉందా?

అన్నీ, అవి ఎలా ఉండాలో, ఎప్పుడు ఉండాలో ఆ విధంగా ఉంటాయి.

7. అరోవిల్‌లో కుటంబజీవితం కొనసాగుతుందా?

ఒకరు ఒకవేళ దానిని దాటి ఆవలకు పోక పోతే.

8. ఒకరు తమ మతాన్ని ఆరోవిల్‌లో కొనసాగించవచ్చా?

ఒకరు ఒకవేళ దానిని దాటి ఆవలకు పోకపోతే.

9. ఆరోవిల్‌లో ఒకరు నాస్తికుడుగా ఉండవచ్చా?

ఒకరు ఒకవేళ దానిని దాటి ఆవలకు పోకపోతే.

10. ఆరోవిల్‌లో సామాజిక జీవనం ఉంటుందా?

ఒకరు ఒకవేళ దానిని దాటి ఆవలకు పోకపోతే

11. ఆరోవిల్‌లో సాంఘిక కార్యక్రమాలు తప్పనిసరియా?

ఏదీ తప్పనిసరి కాదు.

12. ఆరోవిల్‌ల్లో డబ్బు వాడకం ఉంటుందా?

ఉండదు. ఆరొవిల్‌కి ధనసంబంధం కేవలం బయట ప్రపంచంతో మాత్రమే ఉంటుంది.

13. ఆరోవిల్‌లో పని ఏ విధంగా వ్యవస్థీకరించబడి, పంచబడుతుంది?

"ధనమే సర్వోత్కృష్ట ప్రభువు ఇక ఎంత మాత్రం కాదు; వ్యక్తిగతమైన విలువకు భౌతిక విలువ కంటే, సామాజిక హోదా కంటే చాలా ఎక్కువ ప్రాముఖ్యత కలిగి వుంటుంది. అక్కడ పని చేయటం సంపాదనతో జీవించటానికి మార్గం కానే కాదు, కాని అది ఒకరు తమకు తాము వ్యక్తీకరించు కొనుటకు మార్గం; ఒకరు మొత్తం సంఘానికి సేవ చేస్తూనే, తన సామర్థ్యాలను, సాధ్యతలను అభివృద్ధి చేసుకొంటూ, దానితో పాటు మొత్తం సమాజానికి సేవ చేయడానికి, దానిలో భాగంగా అది ప్రతి వ్యక్తి యొక్క జీవనాధారాన్ని, పనియొక్క పరిధిని అందజేస్తుంది."

14. ఆరోవిల్‌లో ఉండేవారికీ, బయట ప్రపంచంలో ఉండేవారికీ మధ్య సంబంధాలు ఎలా ఉంటాయి?

ప్రతి వ్యక్తికీ పూర్తి స్వతంత్రత అనుమతించ బడుతుంది. ఆరోవిల్‌లో నివసించేవారికి బయట ప్రపంచంతో సంబంధాలు ప్రతి వ్యక్తికీ వారి వారి వ్యక్తిగత ఆకాంక్షలు, ఆరోవిల్‌లో అతని కార్యక్రమాల ననుసరించి నెలకొల్ప బడుతాయి.

15. ఆరోవిల్‌లోని భూములకు, భవనాలకు హక్కుదారు ఎవరు?

పరమ ప్రభువు.

CWM 13:188-90

ఆదర్శవంతమైన నగరం

చాలా కాలంగా నాకు 'ఆదర్శవంతమైన నగరం' ప్రణాలిక ఉండేది, కాని అది శ్రీఅరవిందుల జీవితకాలంలో, శ్రీఅరవిందులు కేంద్రంలో జీవించి ఉన్నప్పుడు. తరువాత దానిమీద నేనెంత మాత్రం ఆసక్తితో లేను. అప్పుడు వచ్చింది ఆరోవిల్ అనే ఆలోచన — ఆరోవిల్ అని నేను నామకరణం చేశాను — మళ్ళీ అది తలపోయ బడింది, కాని మరొక వైపు నుంచి రూపుదిద్దుకున్న దానికి స్థలం వెదకటానికి బదులుగా; స్థలం ముందు దొరికింది — చెరువు దగ్గర — అది రూపానికి జన్మ నిచ్చింది, అప్పటి దాకా దానిలో నేను కేవలం తక్కువ ఆసక్తి మాత్రమే కనబరచాను, కారణం నేను దేనినీ సరాసరిగా పొందలేదు. అప్పుడు మన చిన్న 'ఎ' అక్కడ చెరువు దగ్గర ఇల్లు కట్టుకోవడానికి తలపోసింది, తన ఇంటి పక్కన నాకు ఇల్లు కట్టి, నాకు నివేదిస్తానంది. ఆమె తన కలల నన్నింటిని నాకు వ్రాసింది: ఒకటి, రెండు వాక్యాలు హఠాత్తుగా పాత వాటిని నెమరు వేసి, పాత జ్ఞాపకం నుంచి ఏదో అభివ్యక్తం కావటానికి

ప్రయత్నించింది — ఒక సృష్టి — నేను చాలా యుక్తవయసులో ఉన్నప్పుడు, నేను థియాన్‌తో ఉన్నప్పుడు, అది ఈ శతాబ్ది తొలుదొలుత ప్రారంభంలో తిరిగి అభివ్యక్తం కావడానికి ప్రయత్నించడం మొదలు పెట్టింది. అప్పుడది అంతా మరచి పోయిన విషయం. అది ఈ జాబుతో తిరిగి వచ్చింది; ఒక్కసారిగా, నా ఆరోవిల్ ప్రణాళిక రూపుదిద్దుకుంది....

CWM 13;251-52

ముందటి నమూనా

నేను తయారు చేసిన పాత నమూనాలో, అక్కడ ఒక కొండ, నది ఉండవలసింది. కారణం శ్రీఅరవిందుల ఇల్లు కొండపై నుండాలి, కానీ, శ్రీఅరవిందులు అక్కడ మధ్యలో ఉన్నారు. అది నా ప్రతీక ప్రణాళిక ప్రకారం అమర్చబడింది, అనగా, మధ్యలో ఒక బిందుస్థానం, శ్రీఅరవిందులతో, శ్రీఅరవిందుల జీవితంతో సంబంధించిన దంతా, నాలుగు పెద్ద దళాలు — అవి ఈ పటంలో ఉన్న మాదిరిగా లేవు, అవి మరో విధంగా ఉన్నాయి — చుట్టూ అంతటా పన్నెండు, నగరం కూడా; దాని చుట్టూ శిష్యుల నివాసా లున్నాయి; నా ప్రతీక నీకు తెలుసు కదా: గీతలకు బదులుగా, అక్కడ పట్టీ చార లున్నాయి; ఆఖరి గుండ్రటి పట్టీచార శిష్యుల నివాసప్రాంథం, ప్రతి వారికి వారి సొంత ఇల్లు, తోట ఉంది — ఒక చిన్న ఇల్లు, ఒక తోట, ప్రతి వారికి. అక్కడ ఒక విధమైన రవాణా సౌకర్యం ఉంది, అది వ్యక్తిగత రవాణానా లేక సమిష్టిదా అనే విషయం నేను కచ్చితంగా చెప్పలేను — కొండలలో ఉండేటటువంటి టాపులేని చిన్న ట్రాము కార్ల లాంటివి, నీకు తెలుసు కదా — నగర కేంద్రం నుంచి శిష్యులను అన్ని వైపులకు తీసుకు వెళ్తూ, మళ్ళీ వెనక్కు చేరుస్తూ ఉంటాయి. దాని చుట్టూ అంతటా, ఒక ప్రహరీ గోడ, ఒక ద్వారంతో, ద్వారం వద్ద కాపలాదార్లతో, అధికారిక అనుమతి లేకుండా ఎవరూ లోనికి ప్రవేశించ లేరు. అక్కడ డబ్బు లేదు — గోడల మధ్య ఏ డబ్బూ లేదు; వివిధ ప్రవేశ ద్వారాల వద్ద బ్యాంకులు, ఒక విధమైన కౌంటర్లు, అక్కడ జనం తమ డబ్బును జమ చేసుకొని, దానికి బదులుగా టిక్కెట్లు తీసుకుంటారు, వాటితో వారు ఉండటానికి గదులు, ఆహారం, ఇది, అది పొంద గలుగుతారు. కాని డబ్బు మటుకు లేదు — టిక్కెట్లు కేవలం సందర్శకులకు మాత్రమే, అధికారిక అనుమతి పత్రం లేకుండా వారు లోనికి ప్రవేశించ లేరు, అది

ఒక బ్రహ్మాండమైన వ్యవస్థ... డబ్బు లేదు, నాకు ఎటువంటి డబ్బూ అవసరం లేదు.

ప్ర: ...శిష్యులు ఇక్కడ ఉంటారా (ఆశ్రమంలో)? *CWM 13:256-57*

ఆహా! ఇక్కడ ఆశ్రమం ఉంటుంది — ఆశ్రమం ఇక్కడే ఉంటుంది, నేను ఇక్కడే ఉంటాను, అది సుస్పష్టం. ఆరోవిల్...

ప్ర: ఒక ఉపనగరం, అనుబంధ నగరం.

అవును, అది బాహ్యప్రపంచంతో సంబంధాన్ని కలిగినటువంటిది. నేను గీసిన పటంలో అది ఒక ప్రతీక కేంద్రం.

ప్ర: ఒక్క మాటలో చెప్పాలంటే, ఆరోవిల్ ఎక్కువగా బాహ్యానికని అనేగా?

ఆహ్! అవును! అది బాహ్యనగరం! పర్యవసానంగా, అది బాహ్యంలో మొత్తం సంబంధాన్ని కలిగి ఉంటుంది. భూమిమీద ఎంతో ఆదర్శవంతమైన జీవితానికి ఒక ప్రయత్నం.

CWM 13;256

భవిష్య ఆహారాన్ని కనుగొనటం

కొన్ని విషయాలు చాలా ఆసక్తిదాయకంగా ఉంటాయి; మొట్టమొదటగా, ఉదాహరణకు, ప్రతి దేశానికి ఒక ప్రదర్శనశాల (హర్మ్మిక) ఉండాలని నేను కోరుకుంటున్నాను., దానిలో ఆ దేశానికి సంబంధించిన వంటకా లుంటాయి — అనగా, జపనీయులనే తీసుకో, వారు కోరుకుంటే వారు వారి జపాను వంటకాన్ని తినే అవకాశం ఉంటుంది. కాని నగరంలోనూ శాఖాహారులకు, మాంసాహారులకు విడివిడిగా ఆహారం దొరుకుతుంది; భవిష్య ఆహారాన్ని తెలుసుకొనే ఒక విధమైన ప్రయత్నం కూడా అక్కడ జరుగుతుంది.

నీకు తెలుసు కదా, మొత్తం జీర్ణించుకొనే ప్రక్రియ భుక్తాయాసం కలిగిస్తుంది. అది ఒక వ్యక్తియొక్క కాలాన్ని, శక్తిని అధికంగా తీసుకుంటుంది — అది ముందుగానే జరిగి పోవాలి, నీకు తక్షణం జీర్ణం అయ్యేది ఏదో, అది ఇవ్వబడాలి, ఇప్పుడు వారు తయారు చేస్తున్నవాటి మాదిరిగా; ఉదాహరణకు, విటమిను మాత్రలు, ప్రోటీనులు, సరాసరిగా జీర్ణం చేసుకో గలిగి నటువంటిది, ఏదో ఒకదానిలో ఉండే పోషకాహార మూలకాలు, ఏవైతే పెద్ద మొత్తంలో తీసుకో నక్కర లేదో — చాలా తక్కువ పరిణామములో. వంటబట్టించు కోవడానికి పెద్ద మొత్తంలో ఆహారం అవసర మవుతుంది. ఇప్పుడు వారు రసాయన శాస్త్రంలో కావలసినంత నైపుణ్యాన్ని సంపాదించారు,

కనుక దానిని తక్కువ చేసి తేలిక పరచవచ్చు.

దీనికి జనులు ఎంత మాత్రం ఇష్టపడరు, కారణం వారు తినటంలో చాలా తీవ్రమైన సుఖాన్ని పొందుతారు, కాని నీవు తినటంలో ఇక ఎంత మాత్రం ఆహ్లాదాన్ని పొందనప్పుడు కూడా నీవు దాని మీద కాలాన్ని వృథా చేయకుండానే పుష్టికరమైన ఆహారం పొందాలి. సమయం విపరీతంగా వృథా అవుతుంది — తినడంలో, జీర్ణించుకోవడంలో ఎక్కువ సమయం, తక్కినవాటిలో కూడా. అక్కడ ఒక ప్రయోగాత్మకమైన వంటశాల ఉండాలని నేను కోరుకుంటున్నాను, ఒక రకమైన ప్రయోగం చేయటానికి వంటకు సంబంధించిన పరిశోధన శాల. జనులు ఏదో ఒక చోటికి లేదా మరొక చోటికి వారి వారి అభిరుచులను బట్టి, ఇష్టాలను బట్టి వెడతారు.

CWM 13:263

నవజీవన విధానపు అధ్యయనం మరియు పరిశోధన

...వారి ఆహారానికి వారు ఏమీ చెల్లించరు, కాని వారు వారి పనిని లేక వారి ఉత్పత్తిని నివేదన చేయాలి: ఉదాహరణకు, ఎవరికైతే పొలా లుంటాయో, వారు వారి పొలాల్లో పండించిన దానిని ఇవ్వాలి; కర్మాగారా లున్నవారు వాటిలో ఉత్పత్తి చేసిన దానిని ఇవ్వాలి; లేదా ఆహారానికి బదులుగా వారు వారి శ్రమను నివేదించాలి.

ఆ విధానం దానికదే అంతర్గతంగా డబ్బు వినియోగాన్ని లేకుండా చేస్తుంది. ఈ విధంగానే మనం ప్రతిదానికీ ఇలాంటి విధానాలను కనుగొంటాం. ఈ నగరం ప్రధానంగా అధ్యయనానికి ఉద్దేశించబడింది. జీవన విధానపు అధ్యయన, పరిశోధనలతో జీవితం సుగమమై, ఉన్నతోన్నత లక్షణాలు అభివృద్ధి చెందటానికి 'ఎక్కువ సమయం ఉండే' అవకాశం ఉంది.

ఇది కేవలం ఒక చిన్న ప్రారంభం మాత్రమే.

నేను ఇది ప్రయోగమనే విషయాన్ని నొక్కి చెపుతున్నాను, అది (అరోవిల్) ప్రయోగాలు చేయటానికి ఉద్దేశించ బడింది — ప్రయోగాలు, పరిశోధన, అధ్యయనాలు.

CWM 13:263-64

వనరులను బట్టి వ్యక్తిగత భాగస్వామ్యం

"అక్కడ నివసించే వారందరూ అక్కడి జీవితంలోను, అభివృద్ధిలోను పాల్గొంటారు".

వారి వారి సామర్థ్యాలను, వనరులను బట్టి, అక్కడ నివసించే వారందరూ అక్కడి జీవితంలోను, అభివృద్ధిలోను పాల్గొంటారు, యాంత్రికంగా మటుకు కాదు — యూనిట్‌కు ఇంక అనే లెక్కలో. అదీ సంగతి, అది అవశ్యం, ఏదో ఒక సజీవమూ, సత్యమూ అయినటువంటిది; యాంత్రికమైనది కాదు; ప్రతి ఒక్కరి సామర్థ్యాలను బట్టి; అనగా, ఒకరికి భౌతిక వనరులుంటే, కర్మాగారం ద్వారా అందజేయబడినట్లుగా, దాని ఉత్పత్తిని బట్టి ఆ నిష్పత్తిలో ఇవ్వబడుతుంది, అంతేగాని ఒక వ్యక్తికి, ఒక తలకి... అది కాకుండా, "భాగస్వామ్యం ఉదాసీనం లేక క్రియాశీలం కావచ్చు"...

ప్ర: "భాగస్వామ్యం ఉదాసీనం లేక క్రియాశీలం కావచ్చు"... అని మీరు చెప్పినదాని అర్థం, ఎవరైతే జ్ఞానులో, అంతరంగం నుండి పని చేస్తారో, వారు పని చేయవలసిన అవసరం లేదు... అనేగా?

అవును, దానర్థం అదే. ఎవరికైతే ఉన్నతోన్నత జ్ఞానం ఉంటుందో వారు చేతులతో పనిచేయ నక్కర లేదు, అదే నేను చెప్పింది.

"అక్కడ పన్ను లేమీ ఉండవు, కాని ప్రతి ఒక్కరు సమిష్టి శ్రేయస్సుకు తమ వంతు తోడ్పాటును పని, వస్తు లేదా ధన రూపేణా అందిస్తారు."

కనుక, అది స్పష్టమే: అక్కడ ఎటువంటి పన్నులూ ఉండవు, కాని ప్రతి ఒక్కరు సమిష్టి శ్రేయస్సుకు పని, వస్తు లేదా ధన రూపంలో తమ తోడ్పాటును అందించ వలసి ఉంటుంది. కేవలం ధనం మాత్రమే ఉన్నవారు ధనాన్నే ఇస్తారు. కాని యదార్థంగా సత్యం చెప్పాలంటే, 'పని' అంటే అంతరంగ పని కావచ్చు — కాని, ఒకరు దానిని చెప్పలేరు, కారణం జనులు అంత నిజాయితీ గలవారు కాదు. పని మార్మికం (అతీంద్రియం) కావచ్చు, పూర్తిగా అంతరంగ పని; కాని అందుకు అది తప్పక పూర్తిగా చిత్తశుద్ధితో, నిజంగా, దానికి వలసిన సామర్థ్యంతో ఉండాలి: నటనకి ఎటువంటి ఆస్కారమూ లేదు, కాని తప్పనిసరిగా శారీరక శ్రమే కానక్కర లేదు....

సత్య మేమిటంటే భౌతికంగా ప్రతి మానవునికి హక్కు ఉంది — కాని అది 'వాక్కు' కాదు — వ్యవస్థ ఏ విదంగా ఉండాలంటే, అమరిక ఏ విధంగా ఉండాలంటే, అందరి భౌతిక అవసరాలు కచ్చితంగా తీర్చబడతాయనే హామీ ఉంటుంది, హక్కులు, సమానత్వము అనే భావనల ప్రకారం కాదు, కాని కనీస అవసరాల ఆధారంగా. ఒకసారి గనక అది నెలకొల్పబడితే, ప్రతి ఒక్కరు దానికి తగ్గట్టుగా తమ జీవితాన్ని

వ్యవస్థీకరించుకోవడానికి స్వతంత్రులు — వారి ఆర్థిక స్తోమతను బట్టి కాదు, కాని వారి అంతరంగ సామర్థ్యాలను బట్టి.

CWM 13;265-66

మనస్సు స్థానంలో ఆధ్యాత్మిక చైతన్యాన్ని ప్రతిష్ఠించటం

"ఏ సూత్రాలు లేదా న్యాయాలు తయారు చేయబడటం లేదు. నగర అంతర్గత సత్యం బయల్పడి, క్రమానుగతంగా రూపు దిద్దుకొన్నప్పుడు విషయాలు వాటికవే రూపాన్ని సంతరించుకొంటాయి. మనం ముందే ఊహించం".

నే నన్నదాని అర్థం, సర్వ సాధారణంగా... ఎల్లప్పుడూ, ఇప్పటి వరకు ఇప్పుడు ఇంకా ఎక్కువగా — మనుషులు వారి అభిప్రాయాలు, ఆదర్శాలను బట్టి మానసిక సూత్రాలను (నియమాలను) తయారు చేస్తారు, తరువాత వాటిని వారు ఆచరణలోకి తెస్తారు (*మనస్సు గట్టి పట్టులో ఈ ప్రపంచం ఉన్నట్లుగా చూపిస్తూ శ్రీమాత తన పిడికిలిని కిందికి దించుతారు*). అది పూర్తిగా కృత్రిమం, కేవలం ఒకరి అభిప్రాయం మీద ఆధారపడి ఉంది, అవాస్తవం — ఫలితంగా, విషయాలు తిరుగుబాటుకు లోన వుతాయి లేదా క్షీణించి అదృశ్యమైపోతాయి.... అవి ఎంత మటుకు మలచ దగినవో, విస్తృతపరచ దగినవో అంతగా ఆ నియమాలను (సూత్రాలను) నెమ్మదిగా విస్తృత పరచుకొంటూ, ఎప్పుడూ పురోగతితో అభివృద్ధి చెందేటటువంటి జీవితం దానికదే ఇచ్చే అనుభవం అది. ఏదీ గట్టిగా స్థిరపరచబడేది కాదు.

అదే ప్రభుత్వాల పెద్ద తప్పు: వారు ఒక చట్రంలో ప్రతిదానిని ఉంచి, ఇలా అంటారు, "తెలిసింది కదా, మేము ఈ చట్రాన్ని రూపొందించాము, ఇప్పుడు మీరు తప్పక దీని ప్రకారం జీవించాలి". కాబట్టి సహజంగానే వారు జీవితాన్ని అణచివేసి, పురోభివృద్ధి నొందకుండా అడ్డం పెడతారు. జీవితం ఎక్కువెక్కువగా, క్రమానుగతంగా మహా ప్రకాశం, మహా జ్ఞానం, మహా ఆధిపత్య శక్తుల దిశగా అభి వృద్ధి నొందాలి. ఎంతగా సాధ్యమైతే అంతగా సర్వ సాధారణంగా ఉండేటట్లుగా తక్కువ తక్కువగా నియమాలను నెలకొల్పుకుంటూ పోతుండాలి; ఫలితంగా అది పూర్తిగా అవసరాన్ని బట్టి మలచ గలివేవిగా, మార్పు చేయబడేవిగా ఉండాలి — అవసరాలు, అలవాట్లు మారేటంత త్వరితంగా అవి మార్పు చెందాలి.

(నిశ్శబ్దం)

నూతన సృష్టి సౌందర్యం (ఆరోవిల్ అందం)
నూతన సృష్టి ఎక్కువగా దివ్యత్వమునకు అభివ్యక్తం చేయటానికే గట్టిగా ప్రయత్నిస్తుంది. (ఆధ్యాత్మిక ప్రాధాన్యత, వివరణ శ్రీమాతవి)
Botanical name: *Hibiscu rosa --- Sinensis 'Debbie Ann'*

నీవు ఆరోవిల్‌ని ఒక కల అని అన్నావు. అవును, అది ప్రభువు 'కల'. సర్వ సాధారణంగా ఈ 'కలలు' నిజమవుతాయి — ఎంతగా నిజమౌతాయంటే మానవులు వాస్తవాలని అంటూ వుండేవాటి కంటే ఎక్కువగా!

CWM 13:191

శ్రీమాత

అనువాదం: డా. త్రిపురారిభట్ల ప్రసన్నకృష్ణ

చిట్టచివరికి సమస్య ఈ దశకు చేరుతుంది: మేధోపరమైన మానసిక పరిపాలన స్థానంలో ఆధ్యాత్మిక చైతన్యం యొక్క పరిపాలన ప్రతిష్ఠాపన చేయడం.

CWM 13;267

శ్రీమాత

అనువాదం: డా. త్రిపురారిభట్ల ప్రసన్నకృష్ణ

ఆరోవిల్ ఆవిర్భావం

ఫిబ్రవరి 28, 1968

(అరోవిల్ ప్రారంభోత్సవ సందేశం)

ఆరోవిల్ తరఫున సహృదయు లందరికీ శుభాకాంక్షలు.

ప్రగతి పథంలో ముందుకు వెళ్లాలనే తృష్ణతో, అత్యున్నతమైన, సత్యమైన జీవితాన్ని కాంక్షించే వారందరికీ ఆరోవిల్ స్వాగతం పలుకుతోంది.

CWM 13:193

ఆరోవిల్ అధికారిక పత్రం

1. ఆరోవిల్ ప్రత్యేకించి ఏ ఒక్కరికీ స్వంతం కాదు, ఆరోవిల్ మొత్తం మానవాళికి చెందినది.
   కాని, ఆరోవిల్‌లో జీవించాని అనుకునేవారు తప్పనిసరిగా దైవచేతనకు స్వచ్ఛంద సేవకులుగా నుండాలి.
2. ఆరోవిల్ నిరంతర విద్యతో, స్థిరమైన ప్రగతితో, నిత్య యౌవనంతో, వార్ధక్య ఛాయలను దరిచేర నీయని ప్రదేశంగా నుంటుంది.
3. ఆరోవిల్ గతానికి, భవిష్యత్తుకు మధ్య వారధిగా ఉండాలని ఆకాంక్షిస్తుంది. బాహ్యాంతరమగు నూతన ఆవిష్కారాల వల్ల కలిగే అన్ని ప్రయోజననాలను ఉపయోగించుకుంటూ, ఆరోవిల్ భవిష్య అనుభవాల కోసం సాహసంతో ముందుకు గంతేస్తుంది.
4. ఆరోవిల్ భౌతిక మరియు ఆధ్యాత్మిక పరిశోధనలకు అనువైన ప్రదేశం, వాస్తవమైన మానవ ఐక్యతకు సజీవ నిదర్శనం.

CWM 13:193

నూతన సృష్టిని అనుభవంలోనికి తెచ్చుకొనుట (ఆరోవిల్‌ని అనుభవంలోకి తెచ్చుకొనుట) మన మంతా దాని కోసం సిద్ధంగా ఉండాలి. (దివ్యమాత ఇచ్చిన వివరణ మరియు ఆధ్యాత్మిక ప్రాధాన్యత)

వృక్షశాస్త్రి నామం: Hibiscus rosa, sinesis 'Vasco'

దైవచేతనకు స్వచ్ఛంద సేవకుడుగా నుండుటకు

ఆరోవిల్ అధికారిక పత్రం మొదటి భాగం గురించి: "ఆరోవిల్‌లో జీవించాలని ఆకాంక్షించే ప్రతి ఒక్కరు కూడా దైవిక చేతనకు స్వచ్ఛంద సేవకులు అయి వుండాలి."

ప్రస్తుతం ఆరోవిల్ గురించి జరుగుతున్న పెద్ద వివాదం ఇది. అధికారిక పత్రంలో నేను 'దివ్యచేతనను' చేర్చాను, అప్పుడు వాళ్ళంటారు 'దైవాన్ని గుర్తుకు తెస్తోంది' అని. నేను (చిరునవ్వుతో దివ్యమాత) 'అది నాకు దైవాన్ని గుర్తు తేవటం లేదు' అన్నాను.

కాబట్టి కొందరు దాన్ని 'అత్యున్నత' చేతనగా అనువదించారు, ఇంకొందరు

వేరే విధంగా చెప్పారు. నేను రష్యనులతో ఏకీభవిస్తూ అది ఇంచుమించుగా 'పరిపూర్ణమైన చేతన' అన్నాను — పేరు పెట్టలేనిది, నిర్వచించ వీలు కానిది — అదే సర్వోత్కృష్ట శక్తి. అదే ఒకరు కనిపెట్టగలిగే సర్వోత్కృష్ణ శక్తి. సర్వోత్కృష్ట శక్తి కేవలం ఒక దశ: సృష్టి నిర్మాణానికి సంబంధించినది.

CWM 13;195-96

ఎట్టకేలకు ఒక స్థలం; ఒక భిన్నమైన నగరం

ఎట్టకేలకు మనిషి తాను అభివృద్ధి చెందాలని, తనను తాను అధిగమించాలనే ఆలోచన చెయ్యడానికి అనువైన స్థానం.

ఎట్టకేలకు మనిషి ప్రశాంతంగా ఘర్షణలు లేకుండా దేశాలు, మతాలు, గాఢమైన కోరికల మధ్య పోటీలు, పోరాటాలు లేకుండా జీవించ గలిగే ప్రదేశం.

ఎట్టకేలకు ఒక ప్రదేశం, అక్కడ ఇది తప్ప వేరొకటి సత్యం కాదు అని బలవంతంగా నిర్బంధించే హక్కు లేని ప్రదేశం.

CWM 13:269

ఆశ్రమం — ఆరోవిల్

ఆశ్రమం దివ్యచేతనా కేంద్రం. ఆరోవిల్ దాన్ని బాహ్య అభివ్యక్తి. రెండు చోట్లా దైవిక కార్యక్రమాలు ఒకే విధంగా జరుప బడతాయి.

ఆశ్రమంలో ఉండే సాధకులకు, వారి కుండే పనులు వారి కుంటాయి. కనుక ఆరోవిల్‌కి సమయాన్ని కేటాయించ లేరు.

ప్రతి ఒక్కరూ, తప్పక వారి పనిలో నిమగ్నులై ఉండాలి. అది వ్యవస్థ సవ్యంగా పని చెయ్యడానికి అవసరం కుడా.

CWM 13:205

ప్ర: ఆశ్రమంయొక్క ప్రధాన లక్ష్యానికి ఆరోవిల్ ప్రధాన లక్ష్యానికి మధ్య గల మౌలిక వ్యత్యాసం ఏమిటి?

స: భవిష్యత్తును గురించిన వైఖరి, దైవసేవా దృక్పథం, ఈ రెంటి మధ్యా వ్యత్యాసం లేదు.

కాని, ఆశ్రమంలో నివసించేవారు మాత్రం వాళ్ళ జీవితాలను యోగసాధనకు

అర్పించు కున్నవాళ్లు, విద్యార్థులు మినహా, ఎందువల్లనంటే వాళ్లు ఇక్కడికి విద్యను అభ్యసించడానికి వచ్చినవాళ్లు మాత్రమే. వారి జీవిత లక్ష్యాన్ని వారు ఇంకా నిర్ణయించుకో లేదు.

కానీ ఆరోవిల్ ప్రవేశార్హతకు మానవాళిని పురోగమ దిశలో తీసుకు వెళ్లడానికి సమిష్టి ప్రయోగం చేయాలనే సుహృద్భావన ఉంటే చాలు.

CWM 13:203-04

(UNESCO సమితికి రాసినది)

శ్రీఅరవిందుల భావిదృష్టికి నిశ్చిత రూపకల్పన గావించే పని శ్రీమాతకు అప్పగించ బడింది. ఒక సరి క్రొత్త ప్రపంచాన్ని, ఒక నూతన మానవాళిని, ఒక నవ్య సమాజాన్ని ఏవైతే నూతన చేతనను పొందుపరచి, దానిని వ్యక్తీకరించే కార్యక్రమాన్ని ఆమె చేపట్టారు. విషయ విధాన పరంగా ఒక సమిష్టి ఆదర్శాన్ని అది సూచిస్తుంది. అందుకు సమైక్య ప్రయత్నం అవసరం. అప్పుడు అది అభిన్నమైన, పూర్ణమైన మానవ సమగ్రతను అనుభవానికి తెచ్చుకో గలదు.

ఈ లక్ష్యసాధనకు మొట్టమొదటి అడుగు శ్రీమాత శ్రీఅరవిందాశ్రమాన్ని నెల కొల్పడంతో వేశారు. ఆరోవిల్ నిర్మాణం ఆ దిశలో వేసిన రెండవ అడుగు. మనుష్యుల ఉమ్మడి జీవనంలో బాహ్య ప్రపంచానికి కనిపించేలా దాని యొక్క మూలధారాన్ని విశాలపరచడానికి, దాని ద్వారా మనిషి శరీరము, ఆత్మల మధ్య, ప్రకృతి జీవాత్మల మధ్య, భూతలము స్వర్గముల మధ్య సామరస్యాన్ని సాధించడానికి వేసిన రెండవ అడుగే ఆరోవిల్.

అనువాదం: డా. టి. యస్. రాజకుమారి

UNESCO కి పంపిన సందేశం

ఆరోవిల్ భూమి మీద అతిమానస శక్తి ఆవిష్కరణను వేగిర పరచడానికి ఉద్దేశింపబడినది.

ప్రపంచం ఏ విధంగా నుండవలసిందో ఆ విధంగా లేదని కనుగొన్నవారి సహాయ సహకారాలు స్వాగతిస్తాము.

ప్రతి ఒక్కరూ తెలుసుకోవలసినది ఏమంటే పాతబడి, మరణించడానికి సిద్ధంగా ఉన్న ప్రపంచంతో సంబంధం పెట్టుకుంటారా లేక నవ్యమైన, మేలైన ప్రపంచ ప్రభావానికై పని చేస్తారో తేల్చుకొనడం

ఆరోవిల్ ఉద్దేశం

ఆసన్నమౌతున్న మహా విపత్తు — రహస్య కార్యాచరణ

బాహ్య కారణాల దృష్ట్యా ప్రపంచ దేశాలన్నీ, తమంతట తాము ఎటువంటి విచారకరమైన పరిస్థితుల్లో పడిపోయాయో చూచాను. అవి వాస్తవంగా పృథ్వికి సంబంధించిన బాధాకరమైన, విపత్కర పరిస్థితులు. ఎలా దేశాలు ప్రవర్తించినాయో, ఎలా అంతకంతకూ పెరుగుతున్న మోసపూరిత వాతావరణంలో కొనసాగుతున్నాయో, ఎలా వినాశకరమైన, బలమైన సాధనా సామగ్రిని సృష్టించుటకు తమ సృజనాత్మక శక్తిని ఉపయోగించాయో, అభివ్యక్తమయ్యే సమగ్ర దృశ్యం గోచర మయింది. వినాశనం ఎంత తీవ్రంగా నుంటుందంటే, దానిని సృష్టించే సాధనాలను వేరెవ్వరూ వాడరనే విషయం వాటికి తమ అంతర్బుద్ధిలో విదితమే. ఆ సమాగ్రి ఒక చేతన, ఒక శక్తి కలిగి వుంటుందని, అది సాకారమై తీరుతుందని. ఆ విధ్వంసకర ఆయుధాలను వినియోగించటానికి అవి ఒత్తిడి తెస్తాయని వాటికి తెలుసు. వాటిని వాడాలని మనుషులు కోరుకోకపోయినా వాళ్ల తలంపు కంటే బలమైన శక్తి ఒకటి వాటిని ప్రయోగింప చేసేలా వారిని పురికొల్పుతుంది.

ముంచుకొస్తున్న ఈ మహావిపత్తును గమనిస్తున్నప్పుడు ఈ మానవ తప్పిదాన్ని కనీసం కొంత నిర్వీర్యం గావించగల ఒకదానిని తీసుకురావాలనే ఒక పిలుపు లేక ఒక ఆకాంక్ష కలిగింది. అందుకు జవాబు వచ్చింది. దానిని నేను చెవుల్తో విన్నానని చెప్పలేను కానీ అది ఎంత సుస్పష్టంగా, ఎంత దృఢంగా, ఎంత స్పష్టంగా నుండిందంటే, అది నిర్వివాదమైనదని, రూఢి అయింది. దానిని పదాల్లోకి అనువదించడం తప్పనిసరి అయింది. అనువదించినట్లయితే దానిని ఇలా చెప్పవచ్చు: “అందుకోసమే నీవు ఆరోవిల్‌ని సృష్టించావు.”

ఆరోవిల్ ఒక శక్తికి, సృష్టికి కేంద్రమై, సత్యానికి బీజమై అంకురించి, వృద్ధి చెంది, అట్టి ఎదుగుదలతో యుద్ధ పరికరాల దురుపయోగం వలన చోటు చేసుకొనే దుర్భర పర్యవసానాలకు ప్రతికూల స్పందనగా పరిణమిస్తుందనే స్పష్టమైన దూరదృష్టితో ఆరోవిల్ ఆవిర్భావం జరిగింది.

శిష్యునితో శ్రీమాత సంభాషణ, 21-9-1966

ఆరోవిల్: అంతిమ ఆశ

ఇది నాకు చాలా ఆసక్తిని కలిగించింది. ఈ 'ఆరోవిల్' పుట్టుక ఎల్లప్పుడూ జరిగే విధంగా ఒక ఆలోచన నుండి సంభవించ లేదు. అది కేవలం ఒక క్రియాశీలక శక్తి, ఒక విధమైన పరిపూర్ణ అవతరణ. అది ఎంత శక్తివంతమైనదంటే (ఆరోవిల్ భావన దానంతట అదే శ్రీమాతకి కలిగినప్పుడు) నేను జనులకు చెప్పగలిగే దాన్ని: "దీనిని మీరు నమ్మకపోయినప్పటికీ, పరిస్థితులన్నీ పూర్తిగా ప్రతికూలంగా వున్నట్లు కనిపించినప్పటికీ, ఆరోవిల్ ఏర్పడుతుంది. అది వందేళ్ళలో కావచ్చు, వెయ్యేళ్ళలో కావచ్చు నాకు తెలియదు, కానీ ఆరోవిల్ అన్నది తప్పక రూపు దిద్దుకుంటుంది. ఎందుకంటే అది తీర్మానించ బడంది". ఆ విధంగా నిర్ణయించబడింది, కాబట్టి అతి తేలికగా దైవ ఆదేశాన్ని అనుసరించి మరో తలంపు లేకుండా జరిగి పోయింది. అది నాకు ఎప్పుడైతే చెప్పబడిందో (నాకు చెప్పబడిందని అన్నాను, కానీ నా ఉద్దేశం నీ కర్థమయింది కదా) "ఇందు కోసం ఆరోవిల్‌ని సృష్టించావు. దాని గురించి నీకు తెలియదు, కానీ అందు కే..." ఎందుకంటే మహా విపత్తుకు వ్యతిరేకంగా ఇది ప్రతిచర్య చేయడానికి ఆఖరి అవకాశం. అన్ని దేశాల్లోనూ ఈ సృష్టి పట్ల కొంత ఉత్సుకత ఏర్పడితే అది కొద్ది కొద్దిగా వాళ్లు చేసిన అపరాధానికి ప్రతికూలంగా ప్రతిస్పందించే శక్తిని పుంజుకొంటుంది.

సహజంగానే, అది నాకు చూపబడినప్పుడు నేను అర్థం చేసుకొన్నాను; ఏ విధంగా ఆరోవిల్ సృష్టి ప్రచ్ఛన్నంగా, ఒక కార్యసరళిని కలిగి వుంటిందో, ఏ పని చేస్తుందో. అది భౌతికమైన బాహ్యకార్యాచరణ కాదు, కనిపించని కార్యాచరణ. అప్పటి నుండి దానిని దేశాలన్నీ అవగతం చేసుకొనేలా ప్రయత్నిస్తూనే ఉన్నాను. కానీ బాహ్యంగా కాదు. ఎందుకంటే వాళ్లకేదయినా బోధిద్దామంటే వారిని వారు తెలివైన వారుగా భావించుకొంటారు. కానీ కనిపించకుండా, అంతర్ముఖంగా.

ఇదంతా కేవలం నీకు చెప్పడానికే: ఆరోవిల్ కార్యక్రమంలో అన్ని దేశాలు సహకారాన్ని అందిస్తే, అది కొంత మేరకు జరిగినా, వారి కెంతో మేలు కలుగుతుంది. వాళ్ల చర్యల దామాషాకు మించి మేలు కలిగిస్తుంది.

ఒక శిష్యునితో శ్రీమాత సంభాషణ, సెప్టెంబరు 21, 1966

దేశా లన్నింటి యొక్క సామూహిక సృష్టి

ఇక్కడ నేను ఒక వాతావరణాన్ని సృష్టించడంలో దేశాల సహకారాన్ని గూర్చి మాట్లాడుతున్నాను. అది ఆరోవిల్ సృష్టించబడిన తరువాత జరగాల్సింది కాదు. ఆ సృష్టించబడేది, మోసపూరితమైన సృష్టిలో ఏర్పడే స్పర్థకు బదులుగా పరమ సత్యంలో వేళ్ళూనినదై వుండాలి. అది ఆరోవిల్ తయారైపోయిన తరువాత కాదు. ఎప్పుడైతే ఆరోవిల్ ఏర్పడుతుందో అది తక్కిన నగరాల్లో ఒక నగరమై పోతుంది. అది తనదైన సత్యసంభరితమైన శక్తిని కలిగి వుంటుంది.... వేచి చూడాలి.

లేదు లేదు, ముఖ్యమైన విషయమేమిటంటే సత్యాన్ని పునాదిగా చేసుకొన్న దానిని నిర్మించే సంయుక్త ఉత్సాహం. (దేశాలన్నీ పరస్పర మైత్రి లేకుండా) అసత్యాన్ని ఆధారంగా చేసుకుని, వినాశకరమైన శక్తిని సృష్టించుటలో సంయుక్త ఉత్సాహం కనబరిచాయి. ఆరోవిల్ అంటే ఆ శక్తిని కొద్దిగా దారి మళ్లించడం. (అది పరిమాణంలో చాలా తక్కువ గానీ లక్షణంలో శ్రేష్టమైనది) ఇది నిజంగా ఒక ఆశ – అది ఆశపైనే ఏర్పడింది — సామరస్యత ప్రారంభమవడానికి ఏదో ఒకటి చేయాలనే ఆశ.

కాదు, ఇప్పుడే కచ్చితంగా ఇప్పుడే అది జరగాలి. దాని వృద్ధి చెందే శక్తి అపారం. అది ప్రసరణ కేంద్రానికన్నా, దాని కన్నా అధికమైనది, ప్రపంచవ్యాప్తమైనది, ఇంత వరుక కనీ వినీ ఎరుగనిది. దాని శక్తి ప్రసరణా తీవ్రత అధికం, అసాధరణం. ఆరోవిల్ పట్ల ప్రతిస్పందన సర్వత్రా వున్నది. ఆఫ్రికా నుండీ, ఫ్రాన్సునుండీ, రష్యా నుండి, అమెరికా నుండి, కెనడా నుండి, ఇటలీ నుండి, ఇలా అసంఖ్యాక దేశాల్లో ప్రతి చోటా స్పందన వెలువడుతుంది. వ్యక్తుల్లోనే కాదు, సమూహాల్లో, వైఖరుల్లో, చర్యల్లో ఆఖరికి ప్రభుత్వాల్లో కూడా ...

శిష్యునితో శ్రీమాత సంభాషణ, 21 సెప్టెంబరు 1966

అనువాదం; సి. హెచ్ . హర్షవర్ధన రాజు

ఆరోవిల్ స్ఫూర్తి

ప్రపంచ చరిత్రలో ఆరోవిల్ సృష్టి అన్నిటి కంటె బలీయమైనదని నేను చెప్పితే ప్రజానీకం నమ్మదు. వారి దృష్టిలో ఇది ముఖ్యమైన విషయం కాదు, కేవలం ఒక భ్రమ.

మేను చాలాసార్లు ఈ విషయం చర్చించుకొన్నాము. నేను సుమారు ముప్ఫై సంవత్సరాల క్రిందట ఈ విషయమైన శ్రీఅరవిందులను అడిగాను (ఎందుకనగా అది ఒక ఆలోచన, ఒక అవసరం దానంతట అది ఏర్పడినది — 30, 40 ఏండ్ల క్రింద) వారు చెప్పిన దేమంటే ఒక సార్వత్రిక సంఘర్షణ లేకుండా ఉండాలంటే ఇది ఉత్తమమైన అవకాశం అని.

కాబట్టి వారు చెప్పినప్పట్నుంచీ ఈ ఆలోచనను కార్యరూపంలో పెట్టే విధానం గురించే ఆలోచిస్తున్నాను. అయితే దానిని మాటల్లో వ్యక్తపరచ లేను, కానీ అనుభవించాను.

ఎవరికీ దానిలో నమ్మకం లేదని నాకు స్పష్టమయింది. కాబట్టి అది సబబేనా అనే అనుమానం కలిగింది. ఆరోవిల్‌ని గురించిన స్ఫూర్తి ఇంకా ధృవపడ లేదు. అది భూవాతావరణంలో ఇంకా చోటు చేసుకో లేదు. సారభూతంగా అది 'సంకీర్ణ స్థితి నుండి ఏకతను ఏర్పరచడం' అనవచ్చు. అది క్రమపద్ధతి లేకుండా, నీ కర్థమయిందా, సంకీర్ణతలో సామరస్యతను కలిగించడం ద్వారా ఏకతను సాధించడం. సామరస్య పూరితంగా దేని ప్రత్యేకత దానికి ఉంచుతూ, అన్నిటినీ సమరూపంగా చేయడము. లోకంలో ఏదో ఒక ఆపత్కార స్థితి ఏర్పడబోతున్నదని శ్రీఅరవిందులు గ్రహించి, దాని శక్తి ప్రసరణను మళ్లించడానికి ఒక మార్గంగా భావించారు.

శ్రీమాత సంభాషణలు, అక్టోబరు 25, 1967

రూపాంతరీకరణ కేంద్రం

అతిమానస ఆవిర్భావ వాస్తవికతను శీఘ్రతరం చేయడమే ఆరోవిల్ ప్రధాన ఉద్దేశ్యము. ప్రపంచపు తీరు ఉండవలసిన పద్ధతిలో లేదు అనుకునే వారందరి సహాయము ఆదరింప తగినదే. ప్రతి ఒక్కరూ ఆవిర్భవించనున్న కొత్త మంచి లోకం కోసం పాటు పడాలనుకుంటున్నారో, లేక కూలిపోతున్న లోకం పాత ప్రపంచంలోనే ఉండిపోవా లనుకుంటున్నారో తేల్చుకోవాలి.

1 ఫిబ్రవరి, 1972 *శ్రీమాత సంభాషణలు*

ప్ర: మానవుల కష్టాలకు సంఘంలోని అస్తవ్యస్తాలకూ ఆరోవిల్ మాత్రమే ఒక పరిష్కారమా?

ఇదొక్కటే పరిష్కారం కాదు, ఇది ఒక రకమైన మార్పుకి, పరివర్తనకీ కేంద్రం

కాగలదు. అది ఎవరైతే తమంతట తాము పరివర్తన గావించుకొని ప్రపంచంలో ఒక నమూనాగా నుండ దలిచాలో అట్టివారి చిన్న సమూహం. ప్రపంచంలో అహంకారమూ, చెడు తలంపులూ ఉన్నంత కాలం సార్వత్రిక మార్పు సంభవం కాదు.

CWM 13:219 *అనువాదం: అమరవాది ప్రభావతి*

ఆరోవిల్ – మతాలు

మనకు పరమ సత్యం కావాలి

— చాలా మంది వారు దేనిని కోరుతారో దానికే సత్యమనే ముద్ర వేస్తారు.

— ఆరోవిల్లీయులు పరమ సత్యాన్నే కోరాలో, అది ఏమైన కాని.

నిజమైన స్వాతంత్ర్యం

తనకు తాను తప్ప ఆరోవిల్ ఎవరికీ లోబడి ఉండ నక్కర లేదనుకున్నాననీ, కానీ అక్కడ చాలా నియమాలు, నిబంధనలూ ఉన్నాయనీ, తాను స్వేచ్ఛాజీవి కాబట్టి ఇవి పాటించబోవటం లేదనీ, ఒకాయన నాకు రాశాడు. నేను అతనికి ఈ విధంగా సమాధాన మిచ్చాను. "ఎవరైతే భగవంతుని చేతన కలిగి ఉంటారో, ప్రతివారిలో నిర్ణయాలు చేసేది భగవంతుడు మాత్రమే అనే స్పృహలో ఉంటారో, వారు మాత్రమే స్వేచ్ఛకు అర్హులు, అలా కానివారు వారి కోరికలకూ, అలవాట్లకూ బానిసలే". నేను ఈ విధంగా జవాబిచ్చేసరికి అతను నిర్తుత్తరుడై పోయాడు.

నేను ఇది మాత్రమే ఇక్కడ చేర్చుదామనుకున్నాను. ప్రతి ఒక్కరిలో నిర్ణయాలు తీసుకునేది భగవంతుడు మాత్రమే అయినప్పుడు వారు స్వతంత్రులు, లేనప్పుడు అందరూ వారి కోరికలకూ, అలవాట్లకూ, అన్ని రకాల నియమనిబంధనలకూ బానిసలే అవుతారు, స్వతంత్రంగా ఉన్నామని ఎంత ఎక్కువగా అనుకుంటారో అంత ఎక్కువగా వారు కట్టుబాట్లలో ఉన్నట్లే1

శ్రీమాత శిష్యునితో సంభాషణలు, 7 ఫిబ్రవరి, 1970

అనువాదం: డా. అమరవాది ప్రభావతి

ఎవరైతే దైవికమైన దానినే ప్రాధాన్యతగా తీసుకొని జీవితం గడపా లనుకొంటారో వారికే ఆరోవిల్ ఉద్దేశింప బడింది, కానీ వారు సర్వ మతాలను పరిత్యంజినవారై వుండాలి, అవి పురాతనమైనవి, ఆధునికమైనవి, నూతనమైనవి లేక భవిష్యత్తుకు చెందినవి, ఏమైనా సరే.

కేవలం అనుభవంలో మాత్రమే పరమ సత్య జ్ఞానం అబ్బుతుంది.

దైవికమైన అనుభవం వుంటే తప్ప ఎవరూ దైవం గురించి మాట్లాడడం యుక్తం కాదు.

దైవికమైన అనుభవం పొందాలి. అప్పుడు మాత్రమే నీకు దైవం గురించి మాట్లాడే హక్కు కలుగుతుంది.

సూక్ష్మంగా పరిశీలించాలనే లక్ష్యంతో మతాలను అధ్యయనం చేయడం మావన చేతనాభివృద్ధిని గురించి చేయబడిన చారిత్రాత్మక అధ్యయనంలో ఒక భాగం అవుతుంది.

మానవజాతి చరిత్రలో మతాలు ఒక భాగం. ఈ దృష్టితోనే ఆరోవిల్‌లో అవి అధ్యయనం చేయబడుతాయి — ఒకరు వాటికి అంటిపెట్టుకొని వుండాలా వద్దా అనే నమ్మకానికి దారి తీసేవిగా కాదు, కాని మనిషిని, అతని అత్యున్నత లక్ష్యసాధనకు దారి తీసే మానవ చేతనాభివృద్ధి ప్రక్రియలో భాగంగా అధ్యయనం చేయబడతాయి.

*

మన పరిశోధన మార్మిక పద్ధతుల్లో ప్రయోజనాలను పొందాలనే అన్వేషణ కాదు.

జీవితంలోనే దైవాన్ని కనుగొనాలని మన కోరిక. దీనిని కనుక్కోవడం ద్వారానే జీవితంలో నిజమైన పరివర్తన చెందగలరు.... CWM 13:206

ఎంత కాలం అయితే మీరు కొందరికి అనుకూలంగా, మరికొందరికి ప్రతి కూలంగా వుంటారో అంతవరకు మీరు పరమసత్య పరిధికి ఆవలగా వున్నట్లు అవుతుంది.

మీరు మీ హృదయంలో సత్సంకల్పాన్ని, ప్రేమను స్థిరంగా నిలుపు కోవాలి. ప్రశాంత, సమత్వ భావంతో వాటిని అందరిపై వర్షింప నీయాలి.

CWM 13:21 శ్రీమాత

మార్మిక మార్గాలు అనడంలో నా ఉద్దేశ్యం సన్యాసులుగా జీవితంపై విరక్తితో మళ్ళే వారు, మఠాలలోకి తిరోగమించేవారు లేక ఇక్కడి సన్యాసులలాగ ఆధ్యాత్మిక జీవనానికై వెతుకులాటలో జీవితాన్ని త్యజించేవారు, ఎవరయితే జీవితం వేరు, ఆధ్యాత్మికత వేరు అనే తలంపుతో 'అయితే యిది లేకపోతే అది' అని నిర్ధారణకు వచ్చేవారు అనుసరించే మార్గం, అని. 'అది నిజం కాదు' అని మన మంటాం. జీవితంలో వుంటూ, అందులోనే సంపూర్ణంగా మనుగడ సాగిస్తూ ఎవరయినా ఆధ్యాత్మిక జీవనం గడపాలి. పరమోత్కృష్టమగు చేతనను తేవలసింది ఇక్కడ, అనగా జీవితంలో. కేవలం భౌతికమైన, దైహికమైన దృష్టిలో మానవజాతి పరిణామ క్రమంలో చిట్ట చివరిది కాదు. మనిషి ఏ విధంగానయితే జంతుదశ నుండి పరిణమించాడో, అదే విధంగా మరొక జీవి మనిషి దశ నుండి పరిణామం చెందాలి. అన్నది ఒకే ఒక దివ్యచేతన కాబట్టి, అదే దివ్యచేతన మనిషి అనుభవం పొందివున్న మూలంగా అధిమానవజీవి అనుభవం కూడా పొందగలదు. కాబట్టి ఒక వేళ మనం నిర్గమించితే, జీవితాన్ని తిరస్కరించితే మనం ఎప్పటికీ అది చేయడానికి సంసిద్ధులం కాలేము.

కానీ నీవు గనుక అరవిందుల రచనలు చదివి వుంటే, నీకు తెలిసి వుండేది. ఈ ప్రశ్న అడిగేవాడివి కాదు. అందుకు కారణం మేధాపరమైన దృష్టిలో ప్రయత్నం కొరవడింది. అధ్యయనం చేయకుండానే నీవు అంతా తెలుసుకోవా లనుకొంటున్నావు.

CWM 13:330-31

ఉన్నత సత్యంతో పోలిస్తే మతం ఏమిటి?

ప్ర: మతం గురించిన తలంపు తరచుగా దైవాన్వేషణతో జోడించ బడుతంది. మతం కేవలం ఈ రీతిగానే అర్థం చేసుకోబడాలా? వాస్తవానికి ఈ రోజుల్లో మతం అనేది అనేక రకాలుగా ప్రబలి వున్నది కదా?

స: ప్రపంచానికి లేదా విశ్వానికి సంబంధించిన ఏ విషయమైనా ప్రత్యేకమైన సత్యమని, దైవోన్ముఖంగా ప్రకటించబడినదని, అందువలన ప్రతి ఒక్కరూ దానిని పరిపూర్ణంగా విశ్వసించాలని తెలుపబడితే, దానికే మనం మతం అని పేరిడుతాము.

అనేక మతాలు దైవం యొక్క ఉనికిని ధృవపరిచాయి. దైవానికి విధేయులై వర్తించడానికి అవసరం అయిన నియమాలను విధించాయి. అయితే, దైవం ఉనికిని కొన్ని మతాలు, సామాజిక, రాజకీయ సంస్థలుగా పేరొందినవి, విశ్వసించవు. ఒక

ఆదర్శం లేక దేశభక్తి పేరిట నిర్దేశింపబడిన నియమాలను హక్కుభుక్తంగా అందరిపై విధిస్తాయి

పరమ సత్యాన్ని స్వేచ్ఛగా అపేక్షించడానికి, స్వేచ్ఛగా దానికి సన్నిహితంగా వుండటానికి వ్యక్తికి హక్కు వుంది, కానీ ప్రతి ఒక్కరూ తాము కనుగొన్నది తమకు మాత్రమే సముచితమైనదని, అది ఇతరులపై విధించబడ కూడదని తెలుసుకోవాలి.

CWM 13:207

దేశాల మధ్య స్పర్థలు, సామాజిక కట్టుబాట్లు, పరస్పర విరుద్ధమైన నైతిక నియమాలు, అనునిత్యం పోరాడుతుండే మతాలు మొదలగువాటి అన్నింటికి దూరంగా మనుషులు జీవించగల ఒక ప్రదేశం భూమండలానికి అవసరం. అచట, మానవజీవులు గత కాల బానిసత్వం నుండి స్వేచ్ఛను పొంది, సాక్షాత్కరించుటకు నిరీక్షిస్తున్న దివ్యచైత న్యాన్ని కనుగొని, అనుష్టించడానికి తమను తాము సంపూర్ణంగా సమర్పించుకో గలగాలి.

*

ఎవరయితే వ్యక్తిగతమైన వస్తుసంపదను వర్జించుటలో స్వేచ్ఛానందాలను అనుభవించ గోరుతారో వారందరికి ఆరోవిల్ ఒక ఆదర్శప్రాయమైన ప్రదేశం.

CWM 13:202

నిజమైన ఆరోవిల్లీయుడిగా వుండాలి అంటే:

1. మొదటి అవసరం: సామాజిక, నైతిక, సాంస్కృతిక, జాతిపరమైన, వంశపారంపర్యమైన నేపథ్యంలో, తాను యదార్థంగా ఏమిటో తెలుసుకొనుటకు అంతర్గత అన్వేషణ.

   అస్తిత్వ కేంద్రంలో ఉన్నాడొక జీవి. అతడు స్వతంత్రుడు, అపారమైనవాడు, సర్వజ్ఞుడు, మన అన్వేషణకై నిరీక్షిస్తున్నాడు. అతడు ఆరోవిల్‌లో మన జీవితానికి, మన ఉనికికి, క్రియాశీల కేంద్రంగా వుండదగిన వాడు.

2. ఒకరు ఆరోవిల్‌లో నివసించేది ఎందుకంటే, నైతిక, సామాజిక కట్టుబాట్లకు, బద్ధుడిగా కాక, స్వేచ్ఛగా జీవితం గడపడానికి. అయితే ఈ స్వేచ్ఛ అహానికి, దాని కోరి కలకు, దాని తీవ్ర అభిలాషలకు కొత్త బానిసత్వం కాకూడదు.

   కోరికలను సంతృప్తి పరచడం అనేది అంతరంగ అన్వేషణను ఆటంక

పరుస్తుంది. అట్టి అన్వేషణ ఫలప్రదం కావాలి అంటే పారదర్శకమైన, ప్రశాంతమైన, సంపూర్ణమైన నిర్లిప్త వైఖరి అవసరం.

3. ఆరోవిల్లీయుడికి వ్యక్తిగత సంపద కలిగి వుండాలనే భావన లుప్తం కావాలి. ఎందుకనగా ప్రాపంచిక జీవిత బాటలో మన జీవితానికి, మన కార్యాచరణకు ఆవశ్యకమయినది మనం ఆచరించవలసిన స్థాయికి అనుగుణమైనట్లుగా అందుబాటులో వుంచబడ్డాయి.

మన అంతర్గత అస్తిత్వంలో మనం ఎంత అధికమైన, చేతనాయుతమైన సంబంధం కలిగి వుంటామో అంత అధికంగా అవసరం అయిన వనరలు మన కీయబడ్డాయి.

4. పని, కాయకష్టంతో కూడుకున్న పని కూడా, అంతర్గత అన్వేషణకు ఆవశ్యకం. వ్యక్తి పనిచేయకపోతే, భౌతిక పదార్థమందు తన చేతనను లగ్నం చేయకపోతే, భౌతిక పదార్థం ఎప్పటికీ వృద్ధి చెందదు. చేతనను శారీరక మాధ్యమం ద్వారా భౌతిక పదార్థాన్ని కొంత మేరకు వ్యవస్థీకరించడం సముచితం. వ్యక్తి తన చుట్టు ఒక క్రమబద్ధతను ఏర్పరచుకో గలిగితే అది అతనికి అంతర్గతంగా ఒక క్రమపద్ధతిని ఏర్పరచుకొనుటకు తోడ్పడుతుంది.

ఒకరు తమ జీవితాన్ని బాహ్యమైన, కృత్రిమమైన నియమాలకు అనుగుణంగా వ్యవస్థీకరించుకో కుండా, వ్యవస్థీకరించబడిన అంతర్గత చేతనకు అనుగుణంగా వ్యవస్థీకరించుకోవాలి. ఎందుకనగా ఒక వేళ జీవితాన్ని ఉన్నత చేతనకు లోబడి సాగనీయకుండా, విచ్చలవిడిగా కొనసాగనిస్తే, అది చపలత్వానికి దారి తీసి, వ్యక్తపరచుటకు వీలు కానిది అవుతుంది. భౌతిక పదార్థం చేతనా పూర్వకంగా వినియోగపరచక పోతే ఎలా వృధా చెందుతుందో, ఒకరి సమయం అలా వృథా అవుతుంది.

5. సమస్త భూమండంల తనకు తానుగా కొత్తజాతి ఆగమనానికి సంసిద్ధం కావాలి. ఈ ఆగమనాన్ని వేగిరపరచుటకు, చేతనా పూర్వకంగా కృషి సల్పాలని ఆరోవిల్ కోరిక

6. ఈ కొత్త జాతులు ఏ విధమయినవిగా ఉంటాయనే విషయం మనకు కొద్ది కొద్దిగా తెలియజేయ బడుతుంది. ఇంతలో వ్యక్తి తనంతట తాను దైవానికి అర్పించుకో గలగటం ఉత్తమం. *CWM 13:207-208*

సాధించవలసిన ప్రగతి సర్వదా వుంటుంది

క్రియాశీలంగా వుండటానికి ముందు గమ్యాన్ని నీవు స్పష్టంగా చూడ గలగాలి. ఎటుగా వెళ్తున్నావో నీకు స్పష్టంగా తెలియాలు. ఈ దృష్టిలో, ఉదాహరణకు, ధనాన్ని తీసుకొందాం. భవిష్యత్తులో వంద సంవత్సరాలు గడిచిన పిమ్మట ఏది ఆదర్శమో మనకు తెలియదు. ధనం ఒక శక్తిగా వుండాలి, అది ఎవరికీ స్వంతం కాకూడదు. విశ్వగతమైన వ్యావహారిక జ్ఞానంతో అది నియంత్రించ బడాలి. ఈ భూమండలం యొక్క భావి సూచికమైన, ముందు చూపుతో అంచనా వేసి, భూమం డలంలో ధనం ఎక్కడ వినిమయం కావాలో కచ్చితంగా చెప్పగలిగే ఒక వ్యక్తిని నియమించాలి — అర్థం అయ్యిందా, అటువంటి స్థితికి మనం ఆమడ దూరంలో వున్నాం, కాదంటావా? ఆ క్షణంలో మహాశయుడు 'ఇది నాది' అంటాడు; ఔదార్యం కలగగానే 'ఇది నీ కిస్తాను' అంటాడు. ఈ విధంగా వుండ కూడదు.

కానీ ప్రస్తుతం మనమే స్థితిలో వున్నాము, ఏ విధంగా వుండాలి? ఈ రెండింటి మధ్య చాలా దూరం వుంది. అందుకోసం మన వ్యవహార శైలి పరిస్థితులకు అనుగు ణంగా మలచుకొనేటట్లుగా వుండాలి, లక్ష్యం దృష్టి నుండి తొలగి పోకూడదు. ఒక్క ఉదుటున దానిని చేరలేమనే విషయం గుర్తించి, అందుకు సులభమైన మార్గం కనుగొనాలి. అది మరింత కష్టం, అంతర్గత అన్వేషణ కన్నా అధిక కష్టమైనది. నిజం చెప్పాలంటే అంటే ఆ పని ఇక్కడికి వచ్చే ముందే చేయవలసింది.

ఎందుకనగా ప్రారంభ కేంద్రమంటూ ఒకటి వుంటుంది. నీవు నీలో ఎప్పుడూ చలించకుండ, స్థిరంగా నిలిచే వెలుగును కనుకొన్నప్పుడు, నీకు కచ్చితంగా

మానవుల మధ్య ఐక్యత ద్వారా శాంతి నెలకొనాలి:
సమరీతిగా వుండటం ద్వారా ఐక్యత కలుగుతుందని అనుకోవడం మూఢత్వం.
ఐక్యత సాధించటానికి తప్పకుండా అనేకులు ఏకం కావాలి.
ప్రతి ఒక్కరు ఐక్యతలో ఒక భాగం. ప్రతి ఒక్కరు మొత్తానికి ఆవశ్యకం.
CWM 13:202

శ్రీమాత

'మార్గదర్శనం' చేయగలిగిన ఉనికిని నీలో కనుగొన్నప్పుడు, నీకు అర్థం అవుతుంది, జరిగే ప్రతిదానిలో నేర్చుకోవలసింది ఏదో ఒకటి కచ్చితంగా వుంటుందని, ప్రస్తుతం భౌతికపదార్థం వున్న స్థితిలో ఎప్పుడూ సాధించవలసిన అభివృద్ధి ఒకటి వుంటుందని. ఆ ఎరుకతో ఇక్కడకు రావాలి, ప్రతి నిమిషం, సాధించవలసిన ప్రగతి ఏదో తెలుసు కోవాలన్న తపనతో రావాలి. అభివృద్ధి చెందే జీవితం ఒకటి కావాలని, అది పరిపూర్ణం చెందాలనే కోరికతో రావాలి. అదే ఆరోవిల్ యొక్క సామాజిక ఆదర్శం కావాలి. 'తనంతట తాను అభివృద్ధి చెంది, పరిపూర్ణం చెందాలనే జీవితం' — అన్నింటిని మించి ప్రతి ఒక్కరూ ఆ మార్గాన్నే అనుసరించాలని కాదు — ప్రతి ఒక్కరూ తమదైన మార్గం అనుసరించవచ్చు.

CWM 13:311-12

చైతన్యాభివృద్ధికి హద్దు లేదు

సరే, ఇప్పుడు ఇక్కడ మీరు ముప్పై మంది వున్నారు. అది కష్టం, అవునా? మీరు ముప్పై వేలమంది అయినపుడు అది సులభం అవుతుంది. ఎందుకనగా సహజంగానే అప్పుడు ఎన్నో ఎక్కువ అవకాశాలు కలుగుతాయి. మీరు అగ్రగాములు, మీ కార్యం అతి కష్టమైనది, కానీ అది అత్యంత ఆసక్తిదాయకంగా వుంటుందని అనుకొం టాను. ఎందుకనగా నిజమైన ఆరోవిల్లీయుడిగా వుండటానికి నీవు దృఢంగా వుండగలిగి, దీర్ఘకాలం నిలిచి వుండగలిగే, అభివృద్ధి చెందగలిగే వైఖరిని నీవు నిలుపుకోవాలి. అందుకు అవసరమైన పాఠం అనుదినం నేర్చుకోవాలి, ఏ రోజు పాఠం ఆ రోజు నేర్చుకోవాలి... ప్రతి ఉషోదయం ఒక నూతన ఆవిష్కారణకు అవకాశం. కాబట్టి అట్టి మానసిక స్థితిలో నీవు గ్రహించ గలుగుతావు. ప్రతి ఒక్కరు చేయవలసింది అదే.

శరీరానికి చురుకైన కార్యాచరణ అవసరం, శరీరాన్ని సోమరిగా వుంచితే అది అనారోగ్యం పాలై, ఇతర అస్వస్థతలకు లోనై, పని చేయలేక, ఎదురు తిరుగు తుంది. అందువల్ల దానిని కార్యోన్ముఖం గావించడం అవసరం. పూలమొక్కలు నాటడం, గృహ నిర్మాణం లాంటి శారీరంగా శ్రమించగల పనులు అవసరం... అట్టి అనుభవం కలగాలి. కొందరు వ్యాయామం చేస్తారు, కొందరు సైకిల్ తొక్కుతారు. అటువంటి కార్యక్రమాలు లెక్క లేనన్ని వున్నాయి. ఉన్న కొద్దిమందిలో మీరు ఒక

ఒప్పందానికి రావాలి. ఆ విధంగా ప్రతి ఒక్కరు వారి స్వభావం, వారి గుణగణాలకు, అభిరుచికి అనుగుణమైన కార్యక్రమాన్ని ఎన్నుకోవచ్చు. ఇలా చేయడం ఆలోచనల విషయంలో పొసగదు. ఆలోచనలు అంత మంచివి కావు. అవి పూర్వాభిప్రాయాలను కలుగ జేస్తాయి. ఉదాహరణకు, "ఇది ఒక మంచి పని, ఆ పని చేయడం నా యోగ్యతకు సరి పడదు" లాంటి నిరర్థక భావజాలానికి తావిస్తాయి. చెడ్డ పని అంటూ వుండదు. ఏ పనినైనా సక్రమంగా చేయడం తెలిసినప్పుడు, అన్ని పనులు మంచివే. పని చేయడం ఒక విధమైన అన్యోన్య సంబంధం ఏర్పరుస్తుంది. నీవు అంతరంగ వెలుగుయొక్క చేతనగల అదృష్టవంతుడివి అయితే ఆ వెలుగు నీవు చేసే పనిలో ప్రతిబింబిస్తుంది. ఎట్లా వుంటుందంటే నీవు దైవాన్ని ఆ వస్తువులోకి దిగి రమ్మని స్వాగతిస్తున్నట్లుగా వుంటుంది. అప్పుడు పరస్పర సంబంధం మరింత దృఢతర మౌతుంది. అన్వేషించడానికి లోకమంతా అందుబాటులో వున్నట్లనిపిస్తుంది. అది ఎంతో అద్భుతం.

నీ వింకా చిన్నవాడవు, ఎంతో సమయం నీ ముందు వుంది. యౌవనం నిలుపుకోవడానికి, నిజంగా యౌవనంతో మనగలగడానికి, ఎల్లవేళలా ఎదుగుతూ వుండాలి, వృద్ధి చెందుతూ వుండాలి, పురోగమిస్తూ వుండాలి. ఎదుగుదల యవ్వనానికి చిహ్నం. చైతన్యం వృద్ధి చెందడానికి హద్దు అంటూ లేదు. నాకు ఇరవై ఏళ్ల వృద్ధులు తెలుసు, అలాగే యాభై, డభై ఏళ్ల యువకులు కూడా తెలుసు. శారీరకంగా శ్రమించేవారు చక్కటి ఆరోగ్యంతో నుంటారు

శ్రీమాత

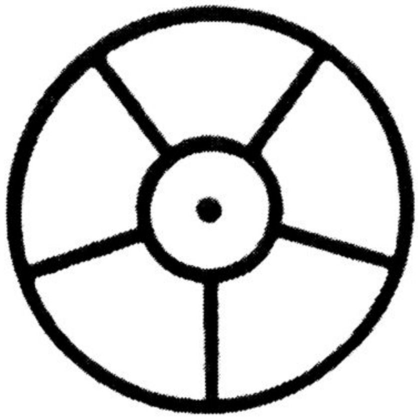
CWM 13:312-13

అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి

ఆధ్యాత్మిక సౌందర్యశక్తి
(ఆరోవిల్ ఆధ్యాత్మిక అందం)
ఆధ్యాత్మికమైన అందానికి స్పర్శతో సోకే శక్తి
(శ్రీమాత ఇచ్చిన ఆధ్యాత్మిక ప్రాశస్త్యం)

ఆరోవిల్ చిహ్నానికి ఉన్న ప్రాధాన్యత

మధ్యలోని బిందువు ఐక్యతను సూచిస్తుంది.. అది సర్వోన్నత స్థితి. అంతర వలయం సృష్టికి సంకేతం. అదే 'ఆరోవిల్' నగర భావన కూడా! చుట్టూ ఉన్న దళాలు (రేకలు) దాని వ్యక్తీకరణకు, సాధనకు సూచికలు.

CWM 13:212

ఆంతం కావటానికి ముందు అసత్యం విజృంభిస్తుంది

అయినా ప్రజలు విపత్తు తెచ్చే పాఠాలనే అర్థం చేసుకో గలుగుతారు. సత్యాన్ని తెలుసుకోవాలంటే విపత్తులు రావాల్సిందేనా?

ప్రతి మనిషి తనదైన పరిష్కార మార్గం కలిగి వుంటాడు. పెద్ద ప్రతిబంధకం అదే. పరమ సత్యస్థితిలో వుండటానికి ప్రతివారికి వారి స్వంత పరిష్కార మార్గ ముంది. అయినప్పటికి ఈ పరిష్కార పద్ధతులన్ని కలిసి కట్టుగా పనిచేయడానికి మనం ఒక మార్గం కనుగొనాలి.

కాబట్టి ఆచరణ ప్రణాళిక విస్తృతమైన, అనువైన రీతిగా మలచుటకు వీలైనది అయి వుండాలి, అందరి నుండి గొప్ప ఆదరాభిమానాలు పొంద గలగాలి. అది మొదటి నియమం — మొట్టమొదటి ప్రత్యేక నియమం — ఆదరాభిమానం. అనుక్షణం అత్యుత్తమమైన దానిని చేయడానికి తగినంత నమ్రత కలిగి వుండాలి.

CWM 13:311

అట్లా జరగకుండా వుండాలంటే మానవ ప్రయత్నం ఉండాలి గదా!

సత్యం మాత్రమే మనల్ని రక్షించగలదు. మాటలలో, చేతలలో, భావాలలో, అనుభవాలలో సత్యం ఉట్టి పడాలి. 'సత్యమా' 'వినాశమా'? ఇదే మన ముందున్న సమస్య!

CWM 13:217

ప్ర: శ్రీమాతా, ఆరోవిల్‌లో ఎలాంటి రాజకీయ వ్యవస్థ ఉండా లనుకుంటున్నారు?

స: నా కొక వింత భావన స్ఫురించింది. అదే 'దివ్యత్వపు అరాచకత్వం!' అప్పుడు దివ్యత్వం ఉంటుంది రాజశాసనం లేకుండానే! అది ఈ ప్రపంచానికి అర్థం కాదు. మానవులు తమ సహజ చేతనతో, ఒక్కసారిగా సంఘటితం కావాలి; నిబంధనలు సరళంగా వుండాలి. అదే అసలైన ఆదర్శం. ఇందుకు వ్యక్తులలో 'మానసిక' స్థాయిలో సంబంధాలు బలపడాలి. అది అనుసరణీయం కావాలి. ఆ విధంగా 'అహం' యొక్క ప్రభావం సన్నగిల్లాలి.

CWM 13:219

ఒక వినూత్న జీవన సరళి

ఆరోవిల్ అనే శిశువు జననానికి తగిన ఏర్పాట్లను ప్రస్తావించటం జరిగింది. శ్రీమాత అభిప్రాయం: "అది తండ్రికి, డాక్టరుకు సంబంధించినది" అని, ఇంకా ఏమన్నారంటే, "అన్నిటి కన్నా ముఖ్యమైనది ప్రశాంతంగా వుండటం. ప్రశాంత వాతావరణంలో దివ్యశక్తి ఏ ఒడుదుడుకూ లేకుండా దాని పని అది చేసుకుపోతుంది."

*

ఇక, వివాహ విషయం ప్రస్తావనకు వచ్చింది. వివాహ వ్యవస్థ శ్రీమాతకు 'పిల్లల ఆటలా' తోచింది. వారు ఇంకా ఏమన్నారంటే, "ఆరోవిల్‌లో వివాహాలంటూ ఏమీ ప్రత్యేకంగా ఉండవు. యువతీయువకులు ప్రేమానుబంధంతో జీవనం కొనసాగించాలంటే ఎట్టి అభ్యంతరం ఉండదు. కొన్ని కారణాల వలన విడిపోదా మనుకుంటే వారు స్వేచ్ఛగా విడిపోవచ్చు. అది వారి ఇష్టం. ఇష్టం లేనపుడు బలవంతంగా కలిపి వుంచటం ఏందుకు?"

స్వేచ్ఛగా ఉండగలిగితే వారు ఎట్లా ఉన్నా అనేక సమస్యలు ఉత్పన్నం కానే కావు. నేరాలకు తావుండదు. దాపరికంగాని, క్రూరత్వంగాని ఉండ లేవు.

నిజమైన ప్రేమ వారిలో ఉంటే వారు సహజంగానే జీవితాంతం కలసి వుంటారు. చట్టం వారిని నిర్బంధించ లేదు. ఈ కారణంగానే 'పెళ్లి తంతు' నా కొక చిన్నపి ఆటగా అనిపిస్తుంది.

ఆరోవిల్‌లో పుట్టిన పిల్లలకు ఇంటిపేర్లు ఉండవు. కేవలం అసలు పేరే ఉంటు (*దీనిని వివరంగా శ్రీమాత ఒక లేఖలో ఉటంకించారు కూడా. ఆ లేఖను ప్రచురించవ కూడా వారు సూచించారు.*)

భౌతిక జీవనంలో వాస్తవిక అవసరాలు, కష్టసుఖాలు భార్యభర్తలు కలసి అన వించాలి, కలసి భరించాలి, జయాపజయాలను కలసి ఎదుర్కోవాలి. ఇదే వివా బంధానికి మూలం. కాని దీనితోనే అంతా ముగిసినట్లు కాదు. భావాలలో ఒకటి వుండటం, ఒకే రకమైన అభిరుచులు కలిగి యుండటం, ఒకే విధంగా స్పంది గలగటం, ఒకరికి ఒకరు ఆసరాగా వుండటం మంచిదే. కాని, అది మాత్రమే చాల

అంతర్గత సంవేదనలు ఒకటిగా వుండటం, కష్టనష్టాలు వచ్చినా అనురా చెక్కుచెదరకుండా వుండటం, ఎట్టి పరిస్థితిలోనైనా మహదానంద భరితంగా జీవి గలగటం, బైటి పరిస్థితుల ప్రభావం వలన అంతరంగంలో ప్రశాంతత గాని, అనురా గాని చెక్కు చెదరకుండా వుండటం మంచివే; చాలా మంచివే. అది తప్పని కూడా! కాని అవి కూడా సరిపోవు.

మనసులు కలవటం, ఆలోచనలలో సమరస భావం ఉండటం, ఆలోచన కూడ పరస్పర పూరకాలుగా వుండటం, మానసిక సామర్థ్యాలు, పరిశోధనా ఫలితా పరస్పరం పంచుకోవటం చాలా మంచిదే. ఒక్క మాటలో చెప్పాలంటే మనసు సంకల్పించిన కార్యక్రమాలు, పరిణతి పరస్పర అనుబంధం వలన విస్తృతం కావ మంచిదే. కానీ అది కూడా చాలదు.

అన్నిటినీ మించగల అత్యున్నత సత్యజ్యోతి అంతరాళంలో వుండాలి. ద కాల పరిస్థితులకు అతీతంగా ఆలోచించాలి. అదే కేంద్రస్థానంలో ఉండవల పరిస్థితి; అదే ఆధ్యాత్మిక వికాసానికి మూలం. అది మన జీవితాలకు మార్గదర్శ చేయాలి: మన 'విధి' ని శాసించాలి. ఆ చైతన్యంలో అందరూ ఏకోన్ముఖు కావాలి. ఆకాంక్షలోనూ, ఔన్నత్యంలోనూ మీరంతా ఒకటిగా ఉండాలి. అదే శాశ్వ మైన బంధం; ఆధ్యాత్మికత వైపుగా పురోగమించటం.

జీవిత గమనాన్ని మార్చాలి

అన్నిటి కంటే ముందు 'వ్యక్తి సంక్షేమం' స్థానంలో 'దివ్యత్వం కోసం' అనేది ప్రతిక్షేపించాలి. కార్యక్రమాలు దైవేచ్ఛను ప్రతిఫలించాలి. 'వ్యక్తిగత శాసనం' అంటూ ఏమీ ఉండ కూడదు. వ్యక్తి కోరిక అందరి కోరిక కాజాలదు. 'నాది' అనేది నీ మదిలో ఉన్నంత కాలం నీవు శాశ్వత సత్యాన్ని చూడలేవు. 'నా' అనేదాన్ని నీవు బహిష్కరించాలి. (పనికిరాదు అన్నట్లు శ్రీమాత చేతులతో సంజ్ఞ చేస్తారు) కేవలం మనమే ఒంటరిగా ఏమీ చేయ లేము. ఇది జీవితం. మనం కేవలం 'మన కోసమే' అనుకో రాదు. వ్యక్తిగత లబ్ది మాత్రమే మనం కోరుకో రాదు. దివ్యేచ్ఛ వలన మనం బ్రతుకుతున్నాము; అందుకోసమే మనం బ్రతకాలి కదా! కాని మన ప్రయత్నం లేకుండా వాటంతట 'అదే జరుగుతున్నది' అనే విధంగా మనం భౌతికానికి మొగ్గు చూపుతున్నాము. మన తాపత్రయం భౌతికం కోసమే. అది మన శత్రువు అని గ్రహించటం లేదు. అడ్డంకి అంతా అదే; మన పరిమితి అదే అని తెలుసుకోవాలి.

సంఘర్షణలు ఉత్పన్నం అవుతూనే వుంటాయి. ఇది అందరకూ వర్తిస్తుంది. అందరి అనుభవంలో ఉన్నదే. అలాంటి సందర్భాలలో మనం మన స్వలాభం గురించే ఆలోచిస్తాము. కోరికలు అంతరంగంలో ప్రవేశిస్తాయి. అవి మన ప్రవర్తనను ప్రభావితం చేస్తాయి. కొన్ని సందర్భాలలో మన కంటూ ఏ స్వలాభాపేక్ష లేకపోయినా, నీ పొరుగువాని లబ్ధి కూడా నీలో అంతర్మథనం కలిగించవచ్చు. దాని ప్రభావం నీపై పడుతుంది. ఎప్పుడూ ఇది ఇలాగే జరుగుతూ ఉంటుంది. ముందుగా ఒక వ్యక్తితో ప్రారంభం అవుతుంది. అది మరొకనిలో అదే కోరికను కలిగిస్తుంది. అది పోను పోను విస్తరించి అనంతం అవుతుంది. ఇదొక చక్రబంధం. కాంక్ష బలీయం అవుతుంది. కాని ఇదిఎందుకూ పనికిరాదు.

సాధారణంగా మనం 'దేవుని సేవలో ఉన్నాం' అని పైకి అంటాం. కాని అది మాట వరసకే! మనం చేస్తున్నామని అనుకునే పనులన్నీ నిజంగా మనం చేస్తున్నవే అవి అనుకుంటున్నారా! అవన్నీ మనలోని పరమాత్మ మన ద్వారా చేయిస్తున్న పనులు! మనం నిమిత్త మాత్రులం. ఈ సత్యం మనం గ్రహించలేము.

ఎలా గ్రహించగలం! నీలో 'నేను', 'నాది' అనే భావన ఉన్నంత కాలం ఇది అర్థం కాదు.అది లేకుండా పోయిన నాడే అసలు విషయం అర్థం అవుతుంది.

జీవిత సరళిని రూపాంతరీకరించుకోవాలి. అలా అని జీవితం నుండి పారిపొమ్మని కాదు. ఇప్పటి వరకూ 'దివ్యత్వాన్ని' చేరుకోవాలనుకున్న వారంతా సాధారణ జీవితాన్ని పరిత్యజించిన వారే. వారి ఉద్దేశంలో జీవితం ఒక పెద్ద అడ్డంకి. 'దివ్యత్వాన్ని పొందాలంటే భౌతిక జీవితానికి దూరంగా ఉండాల్సిందే', అని వారి భావన. ఈ విధంగా మన దేశంలో 'ఆధ్యాత్మికత', సన్యాసంతో మడివడి ఉంది. ఐరోపాలోనూ సాధువులూ, సన్యాసులూ ఉన్నారు. వారు ప్రస్తుతం సాధారణ జీవనానికి దూరంగా వుంటే ఉండవచ్చు. కాని మరో జన్మ అంటూ ఉంటే మళ్లీ జీవితం ప్రారంభం కాకుండా ఉంటుందా? ఈ చక్రభ్రమణం ఇంతటితో ఆగుతుందా? అంత తేలికగా ఆపటం వీలవుతుందా?

CWM 13;332-34

అసలైన ఆరోవిల్ నివాసి

ప్ర: అసలైన 'ఆరోవిల్ నివాసి' అనిపించుకోవాలంటే ఎలా ప్రవర్తించాలి? అని మీరు ప్రశ్న వేసారు. అసలైన ఆరోవిల్ నివాసి ఎలా ఉండాలి? (ఎ ని ఉద్దేశించి) *నీ కు ఏమైనా అభిప్రాయాలు ఉన్నాయా?*

ఎ సమా: నా ఉద్దేశ్యంలో నిజమైన ఆరోవిల్ నివాసి పూర్తిగా దివ్యత్వానికే అంకింత అవుతారు.

శ్రీమాత: అవును, అవునవును. అది మంచిదే. కాని అలాంటివారు అరుదు. (జి తో) నా కొక కాగితం ఇవ్వండి. దాన్ని మొదటి అర్హతగా వ్రాస్తాను.

(శ్రీమాత వ్రాస్తారు) "ఆరోవిల్ యొక్క నిజమైన నివాసిగా ఉండాలంటే" ఉండాల్సిన అర్హతలలో దాన్ని నేను ప్రథమంగా చెబుతాను. 'ఆరోవిల్లీయుడు' అని ఏకవచనంలో సంబోధించడం నేను ఉద్దేశపూర్వకంగానే చేసాను.

ఇక మరో దాన్ని గురించి ఆలోచిద్దాం.

ప్రవర్తన విషయానికి వస్తే — అంటే దైనందిన విషయాల్లో — మనం స్థానికంగా వుండే సాంఘిక, నైతిక కట్టుబాట్లకు దూరంగా ఉండాలని అనుకుంటాం. ఇది జాగ్రత్తగా అర్థం చేసుకోవలసిన విషయం. దూరంగా అంటే అతీతంగా అని అర్థం చేసుకోవాలి. అంతే కాని వాటిని ఖాతరు చేయకుండా విశృంఖలంగా ప్రవర్తించమని కాదు. కోరికలను త్యజించాలి. వాటి స్థానంలో దివ్యత్వానికి విధేయులుగా ఉండటం జరగాలి.

మనం శరీరధారులం. శరీరం అనవసరమైనది కాదు. కాని దీని ఔన్నత్యం పెంచాలి: ఉదాత్తం కావాలి. ఇది ఆరోవిల్ యొక్క ముఖ్యమైన లక్ష్యం. మానవదేహం పరిపూర్ణం కావాలి. అది అతిమానస చేతనను వ్యక్తం చేయగలగాలి. అప్పుడే వ్యక్తి 'అతీత మానవుడు' అనిపించుకుంటాడు. శరీరాన్ని నిర్లక్ష్యం చేసినంత కాలం ఇది నెరవేరదు కదా! శరీరం శక్తితో, తేజస్సుతో తన స్వతస్సిద్ధమైన సామర్థ్యాన్ని పుంజుకోవాలి. ఇది స్వలాభానికి కాదు. సమున్నత చేతననూ, సౌందర్యాన్ని వ్యక్తం చేయటానికి మాత్రమే ఈ అనుకూలత. దీని కోసమే శారీరక వ్యాయామానికి ప్రత్యేకమైన స్థానాన్ని కేటాయించాలి. శరీరం దృఢంగా మారటం అద్భుతాలు చేయటానికి కాదు. ఊర్ధ్వ చేతననను వ్యక్తపరచ గలగటమే దీని ఉద్దేశ్యం. మీ జాబితాలో దీనికి కూడ ప్రముఖ స్థానం వుండాలి. కోరికల విశృంఖలత్వానికి ఆరోవిల్ బానిస కాకూడదు. ఇదే ప్రము ఖమైన నియమం.

CWM 13:336-37 శ్రీమాత

అనువాదం: కె. ఆర్. ఎల్. నరసింహారావు

చైతన్యాన్ని క్షీణింప జేసే అలవాట్లు

మీ అస్తిత్వాన్ని ముక్కలు ముక్కలు చేసినట్లుగా చైతన్యానికి హాని చేసే, చైతన్యాన్ని క్షీణింప జేసే పొగత్రాగటం, మద్యం గ్రోలటం, మత్తుమందులు గైకొనటం లాంటి పాత క్రొత్త అలవాట్లను ఆరోవిల్‌లో నివసించేవారు పాటిస్తూ వుంటారు. ఆశ్రమంలో అవి కూడదని చెపుతుంటాను. మనం చైతన్యాన్ని పెంపొందిచుకోవాలే గాని కోరికల ఊబిలో కూరుకు పోవాలని తలచకూడదు. నేటి కంటె రేవు శ్రేష్టమైనదిగా నుంటుంది అని ప్రపంచానికి చూపించి కొంగ్రొత్త ప్రగాఢమైన, పరిపూర్ణమైన జీవితాన్ని ఆవి ష్కరించటమే ఆరోవిల్ ఉద్దేశ్యమని అర్థం చేసుకోవటం నిరాకరించేవారికి చెపుతుం టాను.

పొగత్రాగటం, మందు గ్రోలటం రేపటి జీవితంలో ఒక భాగమని కొందరు భావి స్తుంటారు. అది వారి వ్యవహారము. వారు వారి వ్యవహారాన్ని కొనసాగించా లనుకుంటే కొనసాగించ వచ్చు. అయితే వారు కోరికలకు తమంత తాముగా బందీ లవుతున్నా మని తెలుసుకోవాలి. ఏమైనా నేను నీతి బోధకురాలిని కాదు. ఏమాత్రం కాదు. ఇది వారి స్వంత వ్యవహారం. ఆ వ్యవహారాన్ని కొనసాగించా లనుకుంటే వారు

కొనసాగించ వచ్చు. అయితే అందుకు ఈ ఆశ్రమం చోటు కాదు. ఆశ్రమంలో జీవితం మరొక విధంగా వుంటుందని మేము తెలుసుకున్నాం. కోరికలను సంతృప్తి పరచటం నిజమైన జీవితం కాదు. మత్తుమందు వల్ల కలిగే అనుభవాలు, ప్రచ్ఛన్న ప్రపంచంతో కలిగే అనుబంధం మత్తుమందులు లేకుండానే మరింత మంచిగా, స్పృహతో, నియంత్రణతో పొందవచ్చని దృఢంగా చెప్పగలను. అయితే ప్రతి ఒక్కరు తమను తాము నియంత్రించుకోవాలి. అది విషం మింగటం కంటె కష్టమైనది. అయితే నేను నీతులను వల్లె వేయటం లేదు.

కోరికలను జయించడంతో ఉన్నత శక్తులకు మార్గాలు తెరచి. మన ఆరోవిల్ ఉన్నత జీవితానికి ఒక ఉదాహరణ అయితే మనం ఎక్కడికైనా వెళ్లవచ్చు. ఆరోవిల్ వాసులు జ్యోతులై ప్రపంచంలో తిరుగాడుచున్నవారికి ఈ ప్రపంచం సాదర స్వాగతం పలుక గలదు.

CWM 13:345

నిజమై స్వేచ్ఛ కోరికలను సంతృప్తి పరచటానికి అనుమతి కాదు

నేను న్యాయబద్ధత గురించి, చట్టాలను గురించి చెప్పటం లేదు. నాకు కావలసింది మెరుగైన దివ్యజీవితమే కాని పశుప్రాయమైన జీవితం కాదు.

మన మిక్కడున్నది కోరిక లన్నింటిని త్యజించి భగవంతుని వైపు దృష్టి మరల్చి, భగవంతుని లోనే నిమగ్న మవటానికి. మనం అన్వేషించే భగవంతుడు ఎంతో చేరుకోలేనంత దూరాన లేడు. తాను గావించిన సృష్టిలో అంతర్యామిగా వుంటు న్నాడు. అతన్ని కనుగొనాలని మనల్ని కోరుతున్నాడు. పరివర్తన చెందడంతో అతనిని తెలుసుకొని, అతనితో ఐక్యమయి, చివరకు అతని చేతనలో ప్రత్యక్ష పరచుకోగల, వ్యక్తీకరించుకో గల వ్యక్తిగతమని కోరుతున్నాడు. మన ఉనికికి నిజమైన కారణం మనంతకు మనం ఆ కార్యానికి సమర్పించు కోవటమే. ఉన్నతమైన సాక్షాత్కార దిశగా మనం వేసే మొదటి అడుగు అధిమానస చైతన్యాన్ని సాక్షాత్క రించు కోవటం.

పద్ధతికి, సామరస్యతకు, సౌందర్యానికి ప్రయత్నించటం

మనం క్రమపద్ధతి కోసం, సామరస్యం కోసం సౌందర్యం కోసం ప్రయత్నించాలి.

అది సామూహిక ఆశయమై ఉండాలి — ప్రస్తుతం లేని వాటిని, వ్యవస్థాపకులుగా మనం నెలకొల్పునట్లు చూడాలి, ఇతరులు ఏమి చేయాలని మనం అనుకుంటున్నామో దానిని మనం చేసి చూపటమే మన పని. వ్యక్తిగత స్పందనలకు మించి ఎదగాలి. దివ్యేచ్ఛతో శృతి కలపాలి. ఆ దివ్యేచ్ఛకు వినయవిధేయతలు గల సాధనాలుగా వుండాలి — మనం ఎటువంటి వ్యక్తిగత స్పందనలు లేక నిష్పాక్షికంగా నుండాలి.

దివ్యేచ్ఛ ఏమి కోరుకుంటుందో అదే జరగనీ. మనం సద్భావనతో ఉండాలి. మనం అలా ఉండగలిగితే, మనం ఎలా వుండాలో అలా వుండ గలుగుతాం. మిగతా వారికి — మనం చేయగలిగినంత మంచిని చేస్తాం.

అది అంత సులభతరం కాదని నాకు తెలుసు. కాని సులభమైన కార్యాలు చేయటానికి మన మిచట లేము. సులభమైన జీవితం కావాలనుకునే వారికి ఈ యావత్ ప్రపంచం వుండనే వుంది. ఆరోవిల్‌కు వచ్చేవారు సులభమైన జీవితం కోసం వస్తున్నారని అర్థం కాదు. వారి పురోగతికి బృహత్తర కృషి చేయడానికి వస్తున్నారని దానర్థం. పరిస్థితులు అలా ఉండాలి. పురోగతికి, అస్తిత్వం దైవికం కావడానికి ఎంతో తీవ్రత కలిగి వుండాలి. దివ్యత్వంతో మనలేనివారు, పురోగతి అవసరం లేనివారు వారంతకు వారే ఆరోవిల్ వదలి వెళ్ళాలి. 'ఇది నే నాశించినది కాదు కదా' అని సులభమైన జీవితం కావాలనుకునేవారు, వారి ఇష్టం వచ్చినట్లు వుండా లనుకునేవారు ఆరోవిల్‌కు రావాలని అనుకోకూడదు. ఆరోవిల్‌కు వచ్చేవారు మానవాతీత ప్రయత్నం చేయాలని తెలుసుకోవాలి.

మన దృక్పథం, మన కృషిపై వున్న శ్రద్ధ పరిస్థితులను మారుస్తుంది. అశ్రద్ధ, అసత్యానికి ఇచట చోటు లేదని వారు తెలుసుకోవాలి. — ఆ లక్షణాలు ఇక్కడ పని చేయవు. దివ్యత్వానికి తమ యావత్ జీవితాన్ని అర్పించుకున్నవారిని మోసపుచ్చ లేవు. ఒప్పించగల మార్గం ఒకటే — ఆ విధంగా నుండ గలగటమే. అప్పుడు మనం బలంగా, దృఢంగా నిలబడ గలుగుతాము. దివ్యశక్తి మన వైపు వుంటుంది.

ప్ర: వివిధ విలువ లుండేవారు సామరస్యంగా వుంటూ ఎలా పని చేస్తారు?

స: పరిష్కారం అంతర్మ్మ మవడంలో వుంది. అక్కడ బేధాలన్నీ కలిసి ఏకమైన ఒక ప్రధానమైన శాశ్వత ఏకతగా పరిణమిస్తాయి.

CWM 13:201 శ్రీమాత

అతిమానస మానవజాతిని సమాయత్త పరుచుటకు మన మిచట ఉన్నాం. కోరికల ఊబిలో పడి సుఖజీవితం గడపటం కోసం కాదు — కానే కాదు.

అనువాదం: ఆకుల కృష్ణ

మాతృమందిరం — ఆరోవిల్ ఆత్మ

ప్రార్థనా పూర్వక మూగ విన్నపంతో ఏర్పడిన, ప్రకాశమానమైన నిశ్చల స్థితిలో కానరాని ఎత్తుల దిశగా అది దృష్టిని సారించింది, తాను విడనాడలేని ఆకాంక్షభరిత లోతుల నుండి ఆత్రంతో అపేక్షించింది. అతని అపారమైన, నైతికమైన పారవశ్యతలో, బంధవిముక్త స్థితి నుండి పతనావస్థకు చేరు మార్గ మధ్యంలో, దైవికమగు పగటికి మృతమగు రేయికి మధ్య అడ్డుగా నిలుస్తూ, ఆరాధనే తన ధర్మంగా అంగీకరిస్తూ, దివ్యానందమే అన్ని విషయాలకు మూల కారణమని సమ్మతిస్తూ, ఎవరూ పాలు పంచుకోలేని కఠోర నియమపాలనలో గల ఆనందాన్ని తిరస్కరిస్తూ, కేవలం ప్రశాంత తను నిలుపుకొనుటకే జీవించి వున్న ప్రశాంతతను తిరస్కరిస్తూ, ఎవరి కోసం తాను ఉండాలని సంకల్పించిందో, ఆమె వైపుకు అది మళ్లింది. ఏకాంతమందు కన్న కలలో గలిగిన మనోభావనలోని మూతబడిన ప్రార్థనామందిర నిశ్శబ్దంలో పవిత్రమైన ప్రాంగణ మున్నట్లుగా అది పడి వుంది. నిశ్చలంగా ప్రకాశిస్తున్న కాంతి కిరణ మొకటి ఆ ప్రదేశంలో వెలుగును విరజిమ్ముతున్నది. కంటికి కనిపించని ఒక దైవికమైన ఉనికి అక్కడ ప్రార్థనా పూర్వకంగా మోకరిల్లి వున్నది. శాంతిమయమైన స్వేచ్ఛా వాయువులను పీలుస్తున్న ఒక లోతైన గుండెపై మిగిలినదంతా నెమ్మదించి సంతృప్తి చెంది వున్నది. దానికి మాత్రమే తెలుసు, సత్యం ఒకటి ఆవల నున్నదని. మిగతా భాగాలన్నీ సంతృప్తి చెంది, మాట లుడిగి దీర్ఘమైన నిద్రలోకి జారుకున్నాయి. ఇష్టాపూర్వకంగానే లోకపు పొరపాట్లను, అగచాట్లను, విషాదాన్ని, జగత్సంబంధమైన సుదీర్ఘ ఆలస్యాన్ని సైతం సహిస్తూ, కాలాన్ని లెక్క చేయకుండా, ఓర్పుతో సంవత్స రాల తరబడి దివ్యమాత ఆగమనాన్ని నిరీక్షిస్తున్నాయి. ఆమె ఆగమనాన్ని కోరింది భూమి కోసం, జనుల కోసం. ఇప్పుడు ఆమెను పిలువడానికి గల మూల కారణం అదే.

శ్రీఅరవిందులు

సావిత్రి: 332

అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి

మాతృమందిరం

(మాతృమందిర శంఖుస్థాపన సందర్భంగా శ్రీమాత ఇచ్చిన సందేశం)

"ఆరోవిల్‌కి దైవంపై గల ఆకాంక్షకు మాతృమందిరం సజీవ చిహ్నమై ఉండాలి."

*

మాతృమందిరం ఆరోవిల్ ఆత్మగా నుంటుంది.
ఎంత తొందరగా ఆత్మ అక్కడ చేరితే, ప్రతి ఒక్కరికి అంత మేలు, ముఖ్యంగా ఆరోవిల్లీయులకు.

*

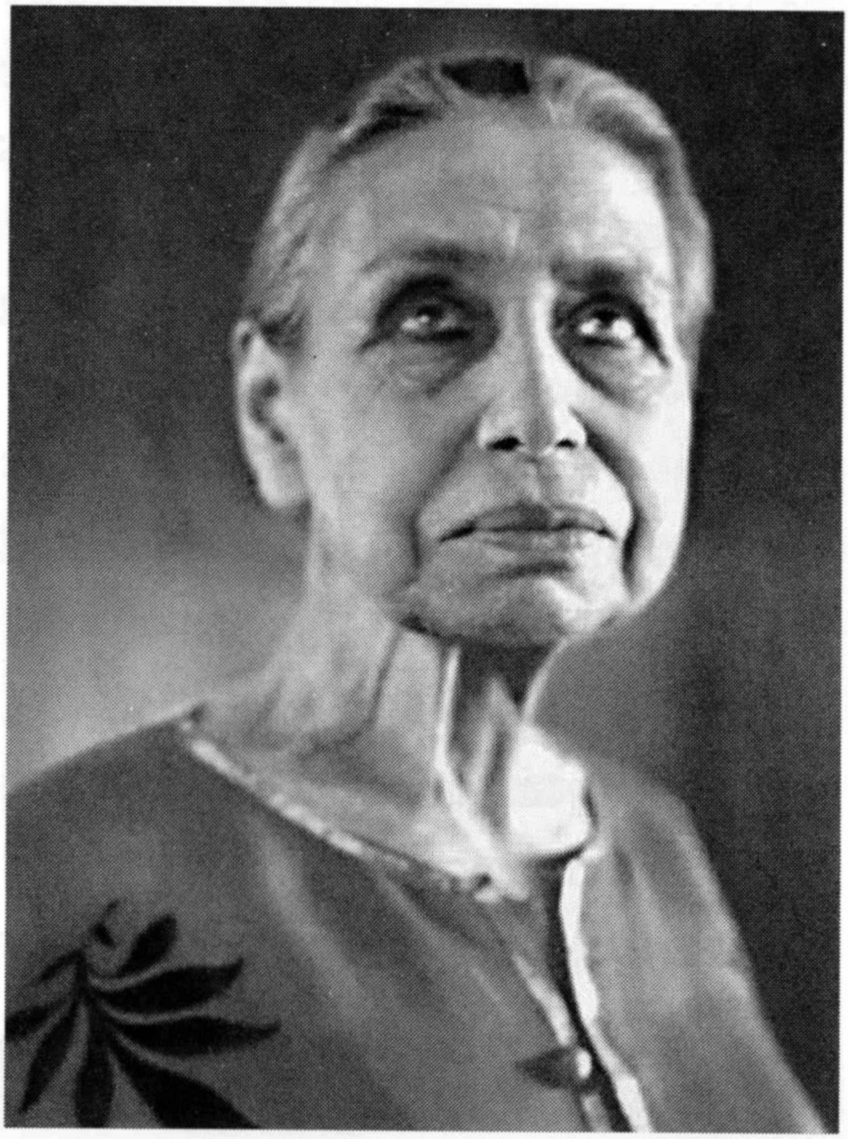
మనిషి ఆకాంక్షించు పరిపూర్ణతకు దైవం ఇచ్చే సమాధానానికి మాతృమందిరం చిహ్నంగా నుండ కోరుతుంది.

అది పురోగతి చెందుతున్న మానవజాతి ఐక్యతలో అభివ్యక్తమగు దైవంతోటి సంయోగం.

CWM !3:223-24 *అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి*

పట్టణ కేంద్రం

పట్టణ కేంద్రం ఒక ద్వీపంగా ఉండాలి. దాని చుట్టూ ఎల్లపుడు నీళ్లు ప్రవహిస్తూ ఉండాలి. ఈ నీరే పట్టణ మంతకు కావలసిన నీరు సరఫరా చేయాలి. తరువాత ఈ నీటిని పంపుహౌస్‌కు పంపుతారు. అక్కడి నుండి పట్టణం చుట్టూ వున్న వ్యవసాయ భూములకు పంపుతారు. చిన్న ద్వీపంగా ఉన్న ఈ పట్టణ కేంద్రాన్ని 'మాతృమందిర్' అని పిలుస్తాము. ఇది కాళీగా ఉండే ఒక పెద్ద గదిగా నేనెప్పుడూ చూస్తాను. అక్కడ పైనుంచి కాంతి కిరణాలు ఎల్లప్పుడూ పడ్తూ వుండాలి, రాత్రి, పగలు కూడ. అలా కాంతి కేంద్రీకరించి పడే చోటు ఏదైనా ఉంచవచ్చు. మొదట్లో శ్రీఅర విందులు గుర్తు ఉంచుదా మనుకున్నాము. సూర్యునితో పాటు కిరణాలు కూడ తిరిగి తిరిగి అక్కడ పడే ఏర్పాటు చేయాలి. అలా అయితే మంచిది. దాని దిగు వన జనం కూర్చుని ధ్యానం చేస్తారు లేదా కేవలం విశ్రాంతి తీసుకుంటారు. వాళ్లు అలసట లేకుండా ఏదైనా సౌకర్యంగా వుండే దానిపై కూర్చోవాలి. బహుశా

(నాల్గు స్థంభాల ప్రాముఖ్యం)
ఉత్తరం మహాకాళి, తూర్పు మహాలక్ష్మి
దక్షిణం మహేశ్వరి, పడమర మహాసరస్వతి

*

(పండ్రెండు భూగర్భ గదుల ప్రాముఖ్యం. ఇవి వికిరణం చేస్తాయి మాతృమందిర పునాది నుండి)

నిజాయితీ, అణకువ, కృతజ్ఞత, పట్టుదల, ఆకాంక్ష, గ్రహింపు శక్తి, పురోగతి, ధైర్యము, మంచితనము, ఔదార్యం, సమానత్వం, శాంతి.

జూలై 1972

(మాతృమందిరం చుట్టూ వున్న పండ్రెండు వనముల ప్రాముఖ్యం)

అస్థిత్వం, చైతన్యం, ఆనందం, కాంతి, జీవం, శక్తి, ఐశ్వర్యం, ఉపయోగం, పురోగతి, యవ్వనం, సామరస్యం, పరిపక్వత

CWM 13:226

కొన్ని స్తంభాల ఆధారంగా. ఆ గది ఎత్తుగా ఉండాలి, సూర్యకిరణాలు ఎల్లవేళలా ప్రవేశించే టట్టుండాలి, దినమంతా సమయం ప్రకారం ఆ కిరణం అక్కడి కేంద్రాన్ని తాకుతూ ఉండాలి. ఆ కేంద్రం ఎత్తుగా నుండాలి అందరికీ కనిపించేటట్లు. చుట్టూ చదునుగా నుండాలి, వెలుతురును పూర్తిగా గ్రహించడానికి అక్కడ ఏదైనా చిహ్నం ఉంచవచ్చు. అయితే ఇది మతపరమైనది కాకూడదు, ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనైనా.

అంతర్భాగం

నేను స్పష్టంగా, చాలా స్పష్టంగా చూస్తున్నా... ఈ స్థలంలో లోపలి భాగాన్ని (కాలాతీత తలాన్ని సూచించే సంజ్ఞ)

దాని లోపలి భాగం — ఒక స్థూపం లోపలి భాగంలో కన్పడే ఒక పెద్ద గది లేక హాలు. దానికి కిటికీ లుండవు. కృత్రిమ వాయుసంచారం ఏర్పాటు చేయాలి యంత్రా లతో (ఎ.సి) పై కప్పు మాత్రమే వుండాలి.

స్థూపానికి పైన మూసి వుంచాలి. కాని సూర్యుడు కేంద్రాన్ని ఢీకొడుతూ ఉండాలి.

సూర్యుడు లేనప్పుడు రాత్రులు, విద్యుత్ కిరణం కేంద్రాన్ని ఢీ కోవాలి.

ఇక్కడ నా ఆలోచన ఏమంటే ఒక వందమంది జనం పట్టే నమూనా హాలు నిర్మించడం. పట్టణం నిర్మింపబడి అనుభవం వచ్చాక, ఇంకా పెద్ద హాలు, ఒక వెయ్యి రెండు వేలు జనం పట్టేదానిని నిర్మించుకోవచ్చు. ఈ రెండవ దానిని మొదటిదాని చుట్టూ నిర్మించాలి. రెండవ నిర్మాణం పూర్తయే వరకు మొదటి దాని ని తీసివేయ రాదు. ఇది నా ఆలోచన.

అది పన్నెండు ముఖాల ఒక శిఖరం. దాని ఒక్కొక్క ముఖం సంవత్సరంలో ఒక్కొక్క నెలను సూచిస్తుంది. దాని పైకప్పు ఇలా ఉండాలి (శిఖర పక్కల నుండి కేంద్రం వైపుకు, ఎగువకు వాలుగా వుండాలి, అని సూచిస్తూ సంజ్ఞ)

తరువాత దాని లోపలి భాగం ముందు గోడల తరువాత పన్నెండు స్థంభాలు ఉండాలి. కేంద్రం వద్ద నేలపై నా చిహ్నం, దానిపై శ్రీఅరవిందుల నాల్గు గుర్తులు — ఒక చతురస్రంగా కలుపబడిన నాల్గు గుర్తులు — దానిపైై ఒక పారదర్శక గోళము — దానిలో కాంతి ఉండొచ్చు, లేకపోవచ్చు — కాని సూర్యకిరణం గోళాన్ని ఢీ కొంటూ ఉండాలి — అన్ని నెలల్లో, కాలాల్లో (సూర్యుని కదలిక సంజ్ఞ).

అర్థమయిందా? పైకప్పులో సూర్యకిరణం ప్రవేశించడానికి ఎల్లప్పుడు కొంత తెరవబడి ఉండాలి — చెల్లాచెదురు కాంతి కాదు — సూర్యకిరణం, అగ్ని గోళాన్ని ఢీకొంటూ ఉండాలి.

ఈ విధంగా జరగడానికి సాంకేతిక పరిజ్ఞానం కావాలి. ఒక ఇంజనీరును సంప్రదించి ఒక నమూనాను తయారు చేస్తా.

తరువాత దాని లోపల కిటికీలు, దీపాలు ఉండకూడదు. దానిలో ఒక విధమైన మసక కాంతి ఉండాలి — పగలు సూర్యుని వల్ల, రాత్రి కృత్రిమ దీపం వల్ల.

నేలపై ఏమీ ఉండకూడదు. కేవలం ఇటువంటి నేల (శ్రీమాత గది). మొదట చెక్క, తరువాత దానిపై దళసరి, అతి మెత్తని ఫోమ్ రబ్బరు, దానిపై ఒక తివాసి అంతటా, ఒక్క కేంద్రంలో తప్ప, కప్పబడి ఉండాలి. అక్కడ ప్రతి చోట జనం కూర్చోగలిగి వుండాలి. అక్కడి పండ్రెండు స్థంభాలు, జనం అవసరమైతే ఆనుకుని కూర్చోడానికి.

CWM 13;280-81 శ్రీమాత

నూతన సృష్టి పురోగతి (ఆరోవిల్ పురోగతి)
ప్రతివారు తమ పురోగతికి అనుకూలమైన పనిని కనుక్కోవాలి. (ఆధ్యాత్మిక ప్రాముఖ్యం — శ్రీమాత వివరణ)
శాస్త్రీయ నామం — హిబిస్కస్ రోజా సినెన్సిస్

అనువాదం: యస్. వై. సోమయాజులు

మౌనంగా ఏకాగ్రతలో వుండేందుకు ఒక ప్రదేశం

అది ఒక విధమైన గోపురం, దాని పన్నెండు క్రమకోణాలు సంవత్సరంలోని పన్నెండు నెలలకు సూచనలు. అది పూర్తిగా ఖాళీ... అది వంద నుంచి రెండు వందల మంది వుండగలిగేలా వుండాలి. అటు పైన, పైకప్పుకు ఆధారంగా లోపల పంద్రెండు స్తంబా లుండాలి (బయట వైపు కాదు). సరిగ్గా మధ్యలో , కేంద్రీకరించవలసిన వస్తువు ... సూర్యుని సహకారంతో అక్కడ సంవత్సరమంతా సూర్యకిరణాలు ప్రవేశిస్తూ వుండాలి. వెలుతురు మసకబారకూడదు. వెలుతురు కిరణాలుగా ప్రవేశించే విధంగా ఒక ఏర్పాటు చేయాలి. సంవత్సరం లోని మాసం, రోజు యొక్క సమయానికి అనుగుణంగా కిరణం మళ్ళుతుంది. ఆ విధంగా కిరణం కేంద్రంపై ప్రసరింప బడు తుంది. కేంద్ర మందు శ్రీఅరవిందులవారి చిహ్నం ఒక గోళానికి ఆధారంగా నిలు స్తుంది. ఆ గోళాన్ని ఏదైనా స్పష్టంగా కనిపించేటటువంటి నిర్మలమైన స్ఫటికం లేదా ఆలాంటి మరేదయినా వస్తువుతో తయారు చేయాలి. అది ఒక పెద్ద గోళం. ఇక మనుషులు కేంద్రీకరించడానికి లోపలికి అనుమతించ బడతారు. (అమ్మ నవ్వుతూ) కేంద్రీకరించడం నేర్చుకోడానికి! ధ్యానం ప్రత్యేకించి ఒక దానిపై వుండాలనే నియమం లేదు. కానీ వారందరు నిశ్శబ్దంగా వుండాలి — నిశ్సబ్దంలో, ఏకాగ్రతలో.

కానీ, ఆ ప్రదేశం పూర్తిగా సాధ్యమైనంత సామాన్యంగా వుండాలి. ఇక అక్కడి నేల పై, జనులు హాయిగా, ఏమాత్రం ఇబ్బంది పడకుండా, కూర్చోగలగాలి. ఇక నేల మధ్యన నా చిహ్నం. నా చిహ్నం. చిహ్నం మధ్యలో నాలుగు భాగాలుగా, ఒక చతురస్రంలా, నాలుగు శ్రీఅరవిందుల చిహ్నాలు, నిలువుగా, స్పష్టంగా కనిపించే గోళానికి ఆధారంగా వుండాలి.

ఒకరు తమ చేతనను దర్శించుకోగల ప్రదేశం

ఇక అక్కడ ద్వారాలు వుండవు (కానీ క్రిందికి పోతూ మళ్లీ పైకి రాగానే ఆలయం లోపలికి వస్తారు) గోడ క్రిందుగా వెళ్లి మళ్లీ లోపలికి ప్రవేశిస్తారు. మళ్లీ అది ఒక చిహ్నం. ప్రతిదీ చిహ్నం యొక్క ప్రతీక.

అక్కడ ఏ సామాను వుండదు. కానీ ఆ నేల మీద, ఇక్కడలా గానే, మొదటి చెక్క, ఆ చెక్క మీద ఒక దట్టమైన (డన్‌లప్) మెత్త, ఇక్కడున్నట్లుగా, దాని మీద

ఒక తివాచి, ఇక్కడి మాదిరిగా. రంగింకా ఎంచుకోబడ లేదు. ప్రదేశమంతా తెల్లగా వుంటుంది. శ్రీఅరవిందుల చిహ్నాలు తెలుపులో వుండాలా అని ఇంకా నిర్ణయానికి రాలేదు. అలా వుండాలనుకోను. నాకు అవి తెల్లగా కనిపించ లేదు. వర్ణింప వీలుకాని రంగులో, బంగారు, నారింజ రంగుల మధ్యలో వున్న రంగు లాంటిదిగా చూసాను. అవి నిటారుగా వుంటాయి. అవి రాతితో చెక్కబడాలి. ఇక ఒక గోళం, అది పారదర్శకం గాదు కానీ, కాంతిని ఒక పక్క నుండి మరొక పక్కకు ప్రసరించే వీలు కలిగినదిగా వుంటుంది. ఆ గోళం క్రింది భాగంలోకి వెలుగు ప్రవేశంచే విధంగా వుంటుంది, అది ఊర్ధ్వముఖంగా మళ్లించ బడుతుంది. ఆ వెలుగు గోళం లోకి వ్యాపిస్తుంది. బయట నుంచి కాంతికిరణాలు కేంద్రభాగంపై పడుతూ వుంటాయి. ఇతర దీపాలు ఉండవు. కిటికీ లుండవు. విద్యుత్తు ద్వారా వాయు ప్రసరణ వుండదు. ఒక్క సామాను కూడా వుండదు, ఏదీ వుండదు, అదో స్థలం, తమ చైతన్యాన్ని కనుగొనేందుకు ప్రయత్నించే స్థలం.

బయట ఇలా వుంటుంది. (అమ్మ మరొక పటాన్ని పరుస్తారు) పైకప్పు పూర్తిగా మొనతేలి ఉంటుందో లేక అది సామాన్యమైనదిగా వుంటుందో తెలియదు. అందులో రెండొందల మంది ఉండగలుగునట్లు ఉంటుంది.

CWM 13:289

: అనువాదం: యస్. వై. సోమయాజులు

చంపక్‌లాల్ దర్శనాలు

స్వర్ణాకారం

ఈసారి నేను చూసిన మాతృమందిరం దివ్యంగా నుండింది, అద్భుతంగా నుండింది, ఊహాతీతమైనది. మాతృమందిరం పైగా ఆకాశంలోనికి ఒక పెద్ద ఆకారం స్వర్గలోకాలకు విస్తరించి, మొత్తం ఆరోవిల్‌ని ఆవరించి నట్లుండింది. అది రాచరికం ఉట్టిపడుతూ, దివ్యంగా, అపరిమితంగా, విశాలంగా, బ్రహ్మాండమైన పరిణామంతో మిక్కిలి ప్రకాశవంతమై, తళతళ మెరుస్తూ బంగారు రంగులో, దేదీప్యమానంగా, మంత్ర ముగ్ధమైన ఆకారంతో నుండింది.

లెక్కలేనన్ని చేతులు ఒక్కటొక్కటిగా ఆ ఆకారంలోని ప్రతి భాగాన్నించి పైకి లేవటం ఆరంభ మయింది. ఆ ఆకారం పైపైకి ఎదగసాగింది. అప్పుడు దాని క్రింది భాగంలో కూడా చేతులు కనిపించాయి. కొంత సేపటి తర్వాత ఆ ఆకారం క్రమంగా క్రిందికి దిగడం ప్రారంభించింది. ఇపుడు దాని అరచేతులు అన్నీ విప్పారి ఆకాశంలో విస్తరించాయి. అరచేతుల నుండి ఒక స్వచ్ఛమైన ద్రవం అంతటా వ్యాపిస్తూ వుండింది. అది చాలా కాంతివంతమైన ద్రవం. అది మాతృమందిరాన్నంతా కప్పివేసి, మాతృమందిరంలో నుంచి స్వచ్ఛమైన ద్రవపు ఏరులుగా వెలువడటం ప్రారంభించింది. ఆరోవిల్ మొత్తం ఆ ద్రవంతో నిండిన పెద్ద సరస్సుగా మారి పోయింది.

ఎంతో దూరంలో లెక్కలేనంత మంది పురుషులు, బాలురు, బాలికలు నాలుగు వైపులా కన్పించారు. వారు సంతోషంగా స్వచ్ఛ ద్రవ సరస్సును చూస్తున్నారు. ఎట్టకేలకు, వాళ్లంతా ఒక్కరొక్కరుగా ఆ సరస్సులోకి ప్రవేశించడం మొదలు పెట్టారు. కొంతమంది దాని పైన తేలియాడారు, మరి కొంత మంది దానిలో మునిగారు. కానీ ఆ ద్రవం మాత్రం పారదర్శకంగా వుండటంతో వారంతా కనిపిస్తున్నారు.

అప్పుడు అనేక చేతులు గల ఆకారం సరస్సు నుంచి బయటకు వచ్చింది. కానీ ఈసారి, చేతులకు బదులు, ఆ ఆకృతి నిండా నేత్రా లున్నాయి. ఆ తర్వాత ఆ ఆకారం ఒక బంగారు కాంతి రూపంగా పైకి ఎదగటం ప్రారంభించి మార్గమధ్యంలో నిశ్చలంగా ఆగింది. అప్పుడు సూర్యకిరణాల్లాగా, ఆ ఆకృతి నుంచి ఒక బంగారు కాంతి ప్రసరించి ఆ ప్రాంతాన్నంతా చుట్టేయడం ప్రారమభ మయింది.

చూడు! ఆశ్చర్యం! అక్కడ సరస్సు లేదు. ఆ ప్రదేశంలో, ఒక అందమైన తోట వుంది. వేర్వేరు ప్రదేశాల్లో, భవనాలన్నీ బంగారు కాంతితో మెరుస్తున్నాయి. వాతావరణ మంతా అనేక పుష్పాల పరిమళాలతో నిండిపోయింది. దీనితో పాటు ఎన్నో ఘంటల మ్రోత తీయని సంగీతంతో మిళితమై వినిపించ సాగింది.

Visions of Chapaklal: 88-89

ఆరోవిల్ శంకుస్థాపన ఉత్సవ దర్శనం

అమ్మని ఆమె దివ్యమైన తీయని చిరునవ్వులో, తమ ప్రేమనంతా వొలక బోస్తుండటం చూసాను. ఆ విశాలమైన గది ఒక గొప్ప దివ్యమైన ప్రేమతో నిండి పోయింది. కొన్ని సెకన్ల పాటు అమ్మ లాలనగా రెండు చేతులతో నా తలను నిమిరారు. నా నుదుటి మీద తమ ముద్రని మెత్తని ముద్దు ఉంచారు. ఆ గదిలో దేదీప్యమానమైన బంగారు కాంతి తప్ప వేరొకటి కన్పించ లేదు. అమ్మ నా రెండు కళ్లని తమ అరి చేతులలో మూసినట్లు అనుభూతి పొందాను — భౌతిక శరీరంలో వున్నప్పుడు చూసే విధంగా.

అమ్మకి ఆరోవిల్ శంకుస్థాపన వేడుక ఎలా జరిగిందో ఆమెకు చెప్తున్నట్లుగా, నేను విన్నాను. 28 ఫిబ్రవరి 1968 నాడు జరిగింది నేను చూసాను, కానీ ఇప్పుడు అంతటిని ఒక ఆంతరిక ప్రాముఖ్యతలో చూసాను. నేను శ్రీమాతను ఆ శంకుస్థాపన వేడుకల్లో పాల్గొన్న ప్రతి యువత పైగా చూసాను. ఆమె తనదైన, మహదానందమైన చిరునవ్వు చిందిస్తూ ఉండినారు. దేదీప్యమాన బంగారు కాంతిని, తమ దివ్యప్రేమను ప్రసరింప జేసారు. నా కది శ్రీకృష్ణుడి రాసలీలని గుర్తుకు తెచ్చింది. పాల్గొన్న ప్రతి ఒక్కరు సింహం పైన, తన దేశ పతాకాన్ని ఒక చేత్తో పట్టుకొని, మరో చేత్తో తన దేశపు మట్టిని పట్టుకొని శంకుస్థాపన కలశం వైపు వెళ్తున్నారు. ఆ దృశ్యమంతా దివ్యంగా నుండింది. ఆ సింహాలన్నీ అందంగా వున్నాయి. మెరుస్తున్న బంగారు రంగులో రాచరిక మొలకబోస్తూ కనిపించాయి. వాటి పొడుగాటి జూలు నేలను తాకుతూ ఉంది. ఆ వాతావరణమంతా కానరాని పదార్థంతో ఆవరించి వుంది. 28 ఫిబ్రవరి 1968 ప్రపంచ చరిత్రలోనే ఒక ప్రత్యేకతని సంతరించుకొన్న రోజు. పురాతన సంస్కృత నానుడిలో వ్యక్తీకరించ బడినట్లుగా 'న భూతో న భవిష్యతి!'

Visions of Champaklal: 92

అనువాదం: తుమ్మల లక్ష్మి